

J. D. [unclear]

Am 67 3301

Aug 1933

32

on 24, 1422 SM

N33.7.1

186930

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
சைவமும் தமிழும் தழைத்தினி தோங்குக.

சிவநேசன்

செந்தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு.

ஆண்டு எ. டி பூர்வீக-ஆவணி : 1933-ஆகஸ்டு டி திங்கள் க.

உள்ளுறை.

பக்கம்.

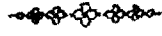
க. 'சிவநேசன்' ஆறாம் ஆண்டுத் தொகுதி	
க. பொருடனைப் போற்றுவாழ்	1
உ. நூல் வெளியீடு, மதிப்புரை	3
ங. திருக்கோயிலதிகாரிகள்	4
ச. திருக்கடைக்காப்பு	6
ரு. தமிழ்க்கல்வி	7
க. வாழ்நாள் வழியடைத்தல்	8
எ. பத்தினிக்கடவுள்	9
அ. சிவத்தின் இயல்பு	13
க. 'சிவநேசன்' வாழ்த்தும் மதிப்புரையும்	14
ய. திருக்கழுக்குன்றச் சிலை	(17-26)
கக. இருபா விருப்பித	(1-3)

ஆசிரியர் ராம. கு. ராம. இராமசாமி செட்டியார்,
பலவாள் குடி.

உ-
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

பலவாங்குடி மணிவாசக சங்கத்தின்

இருபத்து மூன்றாவது ஆண்டுத் திருவிழா அழைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காலமுன் டாகவே காதல்செய் துய்பின் சுருதரிய
ஞாலமுன் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
வாலமுன் டானெங்கள் பாண்டிப் பிராந்தன் னடியவர்க்கு
முலபண் டாரம் வழங்குகின் ருன்வந்து முத்துமினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவநேசச் செல்வராசிய ஐயா!

திருவருளால் மணிவாசக சங்கத்தின் இருபத்து மூன்றாவது ஆண்டு நிறைவுத் திருவிழா, சீமுக ஆவணிகள், கஅவு (1, 2—9—1933) வெள்ளி, சனிக் கிழமைகளில், பாம்பரைத் திருப்பணிச் செல்வர் வழித்தோன்றலும், மகாவித்வ சிரோமணியும் ஆகிய அமராவதிபுதூர் சிவநேசத் திருவாளர் வயி. நாக. ராம. அ. இராமநாதச் செட்டியாரவர்கள் தலைமை வகிக்க நடைபெறும்.

வெள்ளிக்கிழமை உத்தராடநான் காலே குமாரசிநாயகர் கோயில் வழிபாடு; திருவுலாக்காட்சி. மாலை—தலைவரவர்களை வமவேற்றல், கடவுள் வாழ்த்து, வந்தனம், அறிக்கைபடித்தல், முகவுரை, ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை எழுந்தருளச் செய்துகொண்டு பிரதோட புண்ணிய காலத்தில் சிவாலய சேவை செய்து வருதல். சனிக்கிழமை முற்பகல் பிற்பகல்களில் சிவமே பொருளெனத் தெளிந்த திருவாளர்களான.— தேவகோட்டை கரு. கி. சொர்ணநாதன் செட்டியார், புரிசை பெருஞ்சொற் கொண்டல் ச. முருகேச முதலியார், தேவகோட்டை வழக்கறிஞர் நாகரக்ன சாஸ்திரியார், மகிபாலப்படு பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் முதலானவர்களின் விரிவுரைகள், தலைவரவர்களின் முடிப்புரை, வந்தனவழிபாடு ஆகிய நிகழ்ச்சிகட்டும், இருநினைங்களிலும் நடைபெறும் தேவார திருவாசகக் காட்சிகட்டும் அன்பர்களுடன் வந்துகுழுமி இன்புற வேண்டுகிறோம்.

சீமுக
ஆவணி—கஅ-
பலவாங்குடி

தங்களன்புள்ள
மணிவாசக சங்கத்தினர்.

உ
சிவமயம்.

சைவமும் தமிழும் தழைத்தினி னோங்குக்.

பலவான்குடி

“சிவநேசன்”

ஆறும் ஆண்டுத் தொகுதி.

ஆங்கிரச ஆவணி முதல்

சீமுக ஆடி வரை.

பலவான்குடி

“சிவநேசன்” அச்சியந்திராலையிற்

பத்திராதிபர் ராம. கு. ராம. இராமசாமி செட்டியாரால்

அச்சியற்றி வெளியிடப்பெற்றது.

1932

சென்னைப் பதிவு எண் 2302.

சிவமயம்.
சைவமும் தமிழும் நழைத்தினி தோங்குக.

“சிவநேசன்” ஆறுவதாண்டின் உள்ஞாறை.

கட்டுரையின் பெயர்.

எழுதிய திருவாளர்கள். பக்கம்

அறிவியல், அழகியல், அன்பியல்	... ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார்,	[B. A., B. L. 137.
அன்பினில் இன்பு	... சி. கணேசையர்	457
ஹரிஜனங்களும் ஆலயங்களும்	... டி. எஸ்.	126
ஆகமமும் அனுபவமும்	... ஓர் அன்பர்	75
ஆசார்ய மகிமை	... நல். கண்ணப்ப முதலியார்	286
ஆடுகோழிகளைத் தாயலறப் பிள்ளை யலறப் பலியிடாதீர்கள்	தென்னிந்திய ஜீவரக்ஷா பிரசாரக சபையார்	319
ஆதிபகவன்	... மெ. குப்புசாமி	392
ஆப்த வாக்கியங்கள்	... ஆறுமுக நாவலர்	160
ஆலயப் பிரவேசம்	... க. ராஜமாணிக்கப் பிள்ளை	153
ஆலயப்பிரவேசம் அவசியமா?	... சிவசூரியன்	226
ஆன்றோர் அமுதமொழிகள்	... பத்திராசிரியர்	375
ஆஸ்திகர்களே!	மதராஸ் ப்ராந்திய வர்ணாசிரம ஸ்வராஜ்ய ஸங்கத்தார்	272
இதிலென்ன தப்பு?	... மெ. குப்புசாமி	340
இராஜப் பிரதிநிதி யவர்களுக்கு விண்ணப்பம்	யாழ்ப்பாணத்து இந்து சைவ சமயத்தினர்	206
இராஜராஜேஸ்வரியம்மன் பதிகம்	... மு. நமசிவாயம் பிள்ளை	196
இலவம்பஞ்சிற் றுயில்	... க. ஐயாறுப்பிள்ளை	353
உண்மை முத்தி	... நல். கண்ணப்ப முதலியார்	443
உயிர்களுக்குத் துணைசிவபெருமானே...	“சமயஞானம்”	40
உருத்திரன்	... ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்	386
என்னே! துயிலின் பரிசு	... க. ராஜமாணிக்கப் பிள்ளை	277
ஹைகோர்ட்டுட்ஜ் ஸர் டி. முத்து சாமி ஐயர்	பத்திரிகைக் கொய்வு	396, 440
ஒற்றுமைக்கு உற்றவழி எது?	... பத்திராசிரியர்	81
ஓர் உபநியாசம்	... “யதார்த்தவசனீ”	102

ஓர் விண்ணப்பம்	... நல். கண்ணப்ப முதலியார்	267
ஓர் வேண்டுகோள்	...	280
கடவுட் காட்சி	... க. ராஜமாணிக்கப் பிள்ளை	390
கரிகாற்சோழன்	... உ. வே. சாமிநாதையர்	152
கலிகால வரலாறு	... ஒரு ஸவர்ணி	185
கலியின் வலிமைகண் டஞ்சார்	... பத்திராசிரியர்	339
கல்வியும் கைத்தொழிலும்	...	161
கற்பும் கல்வியும்	... ஆ. சுப்ரமண்யம்	269
காந்தியாரின் கைதவம்	... பத்திராசிரியர்	361
காந்தியின் பத்துக்கேள்விக்கும் பதில்...	“ஆரியதர்மம்”	273
காந்தியும் சமயமும்	... க. ராஜமாணிக்கப் பிள்ளை	213
காலவியல்பு	... வி. பொன்னம்பலம்	88
குமாரவிநாயகர் பஞ்சரத்னம்	... வித்துவான் மு. முத்துப்பிள்ளை	119
குருவாயூர் தர்மகர்த்தர் ஜாமொரின்	அவர்கட்கு விஞ்ஞாபனம்	205
கொண்டாட்டமா?	தென்னிந்திய ஜீவரக்ஷாபிரசாரக சபையார்	114
கோயில்	... க. ராஜமாணிக்கப் பிள்ளை	115
கோயில் நுழைவு	... இலக்குமண சுவாமிகள்	246
சங்கரலிங்க உலா	... பத்திராசிரியர்	163
சட்டம்	... சைவன்	184
”	... பத்திராசிரியர்	241
சபைத்தலைவர் உரை	... ஆவி. பழ. சிதம்பரம் செட்டியார்	37
சமய வாழ்க்கையும் தமிழர் நாகரீகமும்	T.K. சிதம்பரநாதமுதலியார் BA.BL கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை MA.ML	438
சம்பந்தர் சண்முகரே	... மு. சுந்தரவடிவேலன்	17
சம்பந்தர் முருகன் கலையே	... தி. மு. செந்தினையகம் பிள்ளை	66
சாட்டையடி தலையில் பெற்று வந்த எம். எல். சாமியார்	பத்திராசிரியர்	398
சாதிபேதம்	... சைவன்	26
சிலப்பதிகாரம்	... சு.மு. இராமசுப்பிரமணியன்	376, 401
சிவநேசர் திருக்கூட்டம்	... பத்திராசிரியர்	39, 74
சிவநேசன் சீர்	...	1
சிவநேசனுக்கு வாழ்த்தும் மதிப்புரையும்	3,79,119,167,240,324,364,460	
சிவபெருமான் சர்வ வியாபகர்	... ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்	292
சிவபெருமானே உண்மைமுத்தியைக் கொடுப்பவர்	...	182

சிவபெருமானே தியானிக்கற்பாலர்...	ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்	415, 445
சிவபெருமானே வழிபாட்டுக்குத் தக்க பலனைக் கொடுப்பவர்	”	224
சிவபெருமானே எக்காலமும் தியானித்தல் வேண்டும்.	அர்த்தநாரீஸ்வரன்	36
சிவம்” என்பதின் கருத்து	... ச. பொன்னுஸ்வாமிக் குருக்கள்.	449
சிவனடியார் திறன்	... பத்திராசிரியர்	41
சிவநாதர் திருவாக்கு	... பத்திராசிரியர்.	357
சிவாலயங்களும் சைவசமயமும்	... சைவன்	85
சீரிய சிவநேசர்களே!	... பத்திராசிரியர்	84
ஜீவபாலனும் செட்டியாரும்	தென்னிந்திய ஜீவரக்ஷாபிரசாரக சபையார்.	350
சுயமரியாதையுக்கம்	... அழகிரியாடு	57
செட்டிநாட்டுப் பத்திராதிபரின் கெட்டிக்காரத்தனம்	தெய்வசிகாமணி	164
“செட்டி நாடு”	... தெய்வசிகாமணி	125
செந்தமிழ்ச்சிறப்பு	கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை எம். ஏ. எம். எல்.	62
செய்கோன்	... பத்திரிகைக்கொய்வு	425
செய்நன்றி யறிதல்	... பத்திராசிரியர்	421
சைவசமயத்தின்கிறப்பியல்பு	சு. த. இராஜேசுவரியம்மாள் எம். ஏ. எல். டி.	325, 369
ஞானவாசிட்டம்	... பத்திராசிரியர்	363
தந்தைதாய் பேண்	... க. ஐயாறுப் பிள்ளை	193
தமிழ்மொழி	சு. மு. இராமசுப்பிரமணியன் செட்டியார்	4
தாழ்ந்த வகுப்பார்களே!	... “லோகோபகாரி”	192
திருக்குறள்-கடவுள்வாழ்த்து	... பா. ரா. பரமசிவமுதலியார்	346
திருக்கோயிலும் திருத் தொண்டரும்	தி. மு. செந்தினையகம் பிள்ளை	169
திருக்கோயிலும் தீண்டாதாரும்...	பத்திராசிரியர்	121
திருஞானசம்பந்தரும் உரோமச முனிவரும்	நல். கண்ணப்ப முதலியார்	289
திருநீறணிவதேன்?	... வை.ச. இராமலிங்கமுதலியார்	229
திருநெல்வேலிஜில்லா ஸநாதனதர்ம மகாநாடு	“ஆரியதர்மம்”	365, 408, 433
திருப்பெருந் துறை மேவிய சிவனே!	“சமயஞானம்”	450

திருவண்ணாமலை ஞானஜீபக் குடை மகோற்சவம்	நல். கண்ணப்பமுதலியார்	222
திருவாதிரைத் திருநாட்சிறப்பு...	திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்	201
திரைகடலோடியுந்திரவியந்தேடு...	பத்திராசிரியர்	321
தீண்டாதாரின் உண்மைநிலை ...	சோணசலன்	33
தீண்டாதாரும் கோயிற்பிரவேசமும்	பத்திரிகைக் கொய்வு	117
தீண்டாதாரும் செட்டிப்பின்னாகளும்...	"	158
தேவாராதி திருப்பாசரங்களும் ஒத்தத் தகுவோரும்	தி. சிவலோகநாத தேசிகர்	116
நன்கொடை	... பத்திராசிரியர்	424
நாட்டுக்கோட்டையார்களும் சங்கங்களும்	"	393
நாஸ்திகர் யார்?	... க. ராஜமாணிக்கப்பின்னே	389
நிலக்கிழார்கட்கு அறிக்கை	... பத்திரிகைக்கொய்வு	448
நீதிமொழிகள்	... வி. பொன்னம்பலம்	136
பண்டைத் தமிழ்நாடு	சு. மு. இராமசுப்பிரமணியன் செட்டியார்	234, 261
பரமாத்மா யார்?	... தி. மா. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்	329
பருவத்தே பயிர்செய்	... தமிழ்ப்புலவர் க.ஐயாறுப்பின்னே	209
பலவான்குடி ஸ்ரீ குமாரவிநாயகர் துதி	வித் துவான் மு. முத்தூப்பின்னே	324
பலவான்குடி மணிவாசக சங்கத் திருவிழா	பத்திராசிரியர்	76
பனையின் பிரயோசனம்	... நல். கண்ணப்ப முதலியார்	353
பூனா ஒப்பந்தத்தில் ஆலயப் பிரவேசம் அடங்கவில்லை	பத்திரிகைக் கொய்வு	270
பெயரும் பொருளும்	... க. ராஜமாணிக்கப்பின்னே	391
பெரியார் அருட்செயலும் காந்தி யார் மருட்செயலும்	இலக்குமண சுவாமிகள்	313
பெருஞ்சித்திரனார்	சு. மு. இராமசுப்பிரமணியன் செட்டியார்.	429
பேருரை	பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார்	44
பொங்கற்பொன்னன்	... மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார்	238
பொதுவுடைமை	... மெ. குப்புசாமி	382
போத்திபூசை	...	381
மகாத்மாக்களும் ஆலயசேவையும்...	"ஞான அரசு"	268

மகாமக மான்மியம்	பூரி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமுகம்	283
மகாராஜா துறவின் மாட்சி	... பத்திராசிரியர்	203
மணிமேகலை	சு. மு. இராமசுப்பிரமணியன் செட்டியார்.	306, 341
மதிப்புரை மஞ்சரி	பத்திராசிரியர், 244, 317, 358, 399, 423.	
மயிலுக்குத்தோகைவந்த வரலாறு...	லெ. நாராயணையர்	356
மார்கழி மாதம் திருவெம்பாவை ...	சி. சுப்பிரமணிய ஐயர்	198
முத்தமிழ் முறை	... தி. மு. செந்தியாகம் பின்னே	145
மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாத்தொடங்குதல்	பத்திராசிரியர்	281
மேனாட்டு ஸ்திரீகளின் குடும்ப வாழ்க்கை விபரீதம்	பூரி ஜகநாதம் ஸ்ரீமத் சங்கரா சாரிய சுவாமிகள்	354
வர்ணதர்மம்	காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதி கனாகிய ஜகத்குரு ஸ்ரீசங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகள்	249
வரலட்சுமி வீரதபலன்	... நல். கண்ணப்பமுதலியார்	428
வரவேற்பு	த. வே. உமாமகேசுவரம் பின்னே	106, 129
வரவேற்புரை	... ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்	89
வரன்முறை	... மெ. குப்புசாமி	338
விநாயகசவுத்தி பூஜாவிதி	... நல். கண்ணப்பமுதலியார்	9
விநாயகரிடத்திற்குட்டிக்கொள்ளுதல் ...	"	70, 99
வினா	... விடைவிரும்பி	267
"	... வீரவைணவன்	407
வீடு அடைய வழி	காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜகத்குருசங்கராசாரியசுவாமிகள்	398
வெங்காரம் வெய்தெனினும் நோய்தீர்க்கும்.	க. ராஜமாணிக்கப்பின்னே	294
வேண்டுகோள்	... பத்திராதிபர்	43
வேளாளர்க்கு ஓர் அறிவுறுஉ	... சைவன்	179
வைத்தியமுறை	... எஸ். ஆர். அத்தியப்பன்.	228

* இவ்வாண்டில், சங்கரலிங்க உலா என்னும் பழமையான நூல், மறைத் திருவாளர் மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்திய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் முற்றும் வெளிவந்துள்ளது.

* திருக்கழுக்குன்றச் சிலேடை வெண்பா ஷே ஐயாவர்க ளின் குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் இரண்டு பாரங்கள் (16 பக்கங் கள்) வெளிவந்துள்ளன.

பலவான்குடி சிவநேச நிலையத்தில்
கிடைக்கும் புத்தகங்கள்.

சிவஞானபோதச் சுருக்கம்: உயர்திரு வாலையானந்த சுவாமியவர்கள் திரட்டிப் பதிப்பித்தது.	ஞ. அ. ப.	... 0-12-0
சித்தாந்தப்படிப்புத்தகம் படமும் சேர்ந்தது: உயர்திரு வாலையானந்த சுவாமிகளியற்றியது.		... 4-0-0
நான்காவதக் கட்டளை விளக்கச் செய்யுள்: இராம நாதபுரம் திரு. ப. முனியாண்டி பிள்ளை யவர்க ளியற்றியது.		... 0-8-0
கண்ணப்பர் கலம்பகம்: புதுவை திரு. வீ. துரைசாமி முதலியாவர்களியற்றியது.		... 0-3-0
பர்த்துருகரியார் சரித்திரம்: கடிகை நமச்சிவாயப் புவவ ரியற்றியது.		... 0-8-0
திருஞானசம்பந்தர்தேவாரம் (சைவசித்தார்த்த மகா சமாஜ வெளியீடு காலிகோ பயிண்டு)		... 1-0-0
ஜீவகாருணிய வொழுக்கம். ஆசாரக்கோவை மூலமும் உரையும். }		... இனம்.
“சிவநேசன்” ஆறாம் ஆண்டுத்தொகுதி 460 பக்கங்கொண்டது (காலிகோபயிண்டு)		... 3-0-0

உ.
சிவமயம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்
சைவமூந் தமிழ் தழைத்தினி கோங்குக.

சிவநேசன்.

செந்தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு.

ஆண்டு எ || பலவான்குடி—புரீமுக—ஆவணி || திங்கள் க

உடையா ஞன்ற னடுவீருக்கு முடையா ணடுவு ணீயிருத்தி
அடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்ப தானு லடியேனுன்
அடியார் நடுவு ளிருக்கும்அரு ளைப்பிரி யாய்ப்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே யென்கருத் து முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.

பொருடனைப் போற்றிவாழ்.

இது, நமதுஅருள்முதாட்டியராகிய ஓளவையாரின் திருவாக்கு.
இதன் பொருள், பொருளைக் காப்பாற்றி நல்வாழ்வுற வேண்டுமென்
பதே. அப்பொருள் யாதென்பதும், அதனை யெவ்வாறு போற்றி
வாழ்கல் என்பதுமே ஆராயற்பாலன. கைப்பொருள் செல்வ
மெனவும், மெய்ப்பொருள் கல்வியெனவும் வழங்கப்பெறுகின்றன.

“கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டு
செல்வமும் செல்வ மெனப்படும்.”

என்றார் பெரியார். ஆகவே, இவ் விரு செல்வங்களும் உடைமைப்
பொருளாகக் கொண்டு போற்றற் குரியவே. இவ் விருவகைச்
செல்வத்தினுள்ளும் கல்வியே சிறந்ததென்னலாம். ஏனெனில்,
செல்வப் பொருளின் றிறனை யுணர்தற்கும், அதனை யீட்டுதற்கும்,
போற்றுதற்கும் உரிய துறையிற் செலவிடுதற்கும் ஆன தன்மை
களைக் கல்வியினூற்றான் பெறுதல் கூடும். ஆனது பற்றியே,
“கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.” எனப் பிறுண்
டும் கூறினர். மேலும்,

“தெள்ளமுத மனையகல் விப்பொருள் படைத்திடிற்
றேசமெல் லாந்து திக்கும்

ஜெயத்தம்ப மானபுகழ் நிலைநிற்கும் இவையலாற்
செம்பொன்மிகு செல்வ மதுபோல்

வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமில்லை கணலினால்

வெம்பவரு சலன மில்லை

வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாது சொந்தார்

விரும்பினும் பங்கு றாது

கள்ளராத் திருடவு முடியாது வரவரக்

கலாபலாற் குறைவு றாது

கருணைஞர் னந்தையு முடிகலா னுனையிதய

கமலத்தில் வைப்ப தெளிதாம்.”

என அநுபவ ஞானிகள் கூறியிருந்தல் கொண்டும், கற்றோர்கள் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்புறுதல் கொண்டும், செல்வப் பொருளினும் கல்விப்பொருளே சிறந்ததென்பது தெளிவாம்.

இவ் விருபொருளையும் ஒருசேரப் பெற்றாலும், இவ்விரண்டிலொன்றைப் பெற்றாலும், பெற்றதைக்கொண்டு அதனாலாம் பிரயோசனத்தை அடைதல் வேண்டும். இன்றேல், பெற்றும் பெருதவரே யாவர். கல்வியும் செல்வமும் உடலோம்புகற்கென்று மாத்திரம் எண்ணி விடுதலே மடமையாகும். “பொருளுக் குடையவன் இறைவன்; அவ் விறைவன் நமது வினைக்கிடாக நம்மிது கருணையுடன் தந்தபொருள் இதுவாகும்; இதனை அவரது திருவுளத்துக்கு இசையும் வழியே செலவிடல் வேண்டும்; அப்படிச் செய்வதுதான் பொருளைப் பெற்றதின் பிரயோசனம்; பொருள் நம்மை விட்டுப் போகாமுன், நாம் பொருளை விட்டுப் போகாமுன், காலமும் பொருளும் உள்ளபோதே சாலச்சிறந்த வழிகளிற் செலவுசெய்து, ஞாலத்திற் பேரும்புகழும் பெற்று, மறுமைப் பயனுக்கும் ஆதாரமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

கல்விப்பொருளைப் படைத்ததின் பயனாக, கல்விப்பொருளானது செல்வப்பொருளைப்போல இவ்வுடலுள் ளளவு மாத்திரமன்றி எழுமையும் தொடர்ந்து மனதுக்கினிய வுணவளித்து இன்பூட்டுதலால், பொன்னினும் மணியினும் சிறந்ததாமெனப் போற்றி, “கற்றதனு லாய பயனென்கொல்?” என ஆய்ந்து, தாய அறிவுருவினானாகிய இறைவனது திருத்தாண்மலரைச் சிந்தித்துவந்தித்துப் போற்றி, அழிவிடப் பொருளாய்—பழமறைக் கொழுந்தாய்—அமுதவாரியியாய் விளங்குகின்ற இறைவனது திருவருளாகிய மங்கலப்பொருளையே மாண்புறப்பெற்றுவாழ்தல் வேண்டும்.

மங்கலப் பொருளாவது சிவபரம்பொருளையே குறிக்கும். சத்தியை யுடைய சத்தன் எவனோ அவனே சிவன். அவனை நேசித்தே மங்கலப் பொருள் பெற்று வாழ்தல் கூடுமாதலின், யாவரும் சிவநேசர்களாக—சிவநேசப் பெருஞ் செல்வர்களாக—திருவருட் பெருஞ் செல்வர்களாக—ஒப்பாரு மிக்காரு மின்றி யுயர்வாழ்வரச் சிவபரம்பொருளைப் போற்றுவோமாக!

மேலும், நமது சிவநேசனுக்கு ஆறுவதாண்டு நிரம்பி, இத்திங்கள் முதல் எழுவதாண்டு ஆரம்பமாகியிருப்பதால், ‘சிவநேசன்’ வாசகநேசர்கள், சைவமுந்தமிழுஞ் செவ்விநி னோங்கிச் செழிக்க, சிவநேசனையும்பொன்னென மணியெனப் பொருளெனப்போற்றித் திருவருள் நலம்பெற்றுப் பெருவாழ்வற வேண்டுகிறோம்.

நூல் வெளியீடு

(இருபா இருபஃது.)

இது, வைத்தித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்குவன் ஸ்ரீஅருணந்தி சிவாசாரியர் அருளிச் செய்தது. வெண்பா ஆசிரியப்பா அகிய இருவகைப் பாக்களாலும் அந்தாதித்தொடையாய் யாக்கப் பெற்ற இருபது பாக்களை யுடைமையால் இப்பெயர் பெற்றது. ஞானசாரியரை நோக்கி மாணுக்கர் நிகழ்த்தும் வினாக்களின் தொகுதியாகிய இவ் வந்வு நூற்குத் திருநெல்வேலிப் பேட்டை, திருவாளர் ஆ. சச்சுரமுர்த்திப் பிள்ளையவர்கள் விளக்கமான பதவுரை வரைந்து, நமது சிவநேசனுடனணைத்து இத் திங்கண்முதல்வெளியிட வுதவி புள்ளார்கள். பதவுரையுடன் பொதிப்புரையும், கடாவிடை யுள்ளுறுத்த அகலவுரையும் அமைத்திருத்தலின், இப்பதிப்பு இந் நூற்பொருளை யாவர்க்கும் எளிதிலுணர்த்தும் ஏற்றமுடைத்தாய்விவ்வுகின்றது. இதன் உரைப்பகுதியின் பதிப்புரிமை உரையாசிரியருக்கே யுள்ளது. இதனை வெளியிட வுதவிய திரு. பிள்ளையவர்கட்கு மிகவும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

மதிப்புரை.

திருவிளையாடற் சரண மஞ்சரி.

பள்ளத்தார் திரு. அ. மு. ப. அ. மு. முருகப்ப செட்டியாரால் யாக்கப்பெற்றது. பசுபதியாகிய பரசிவப் பெருமான் பக்திச் சுவைவணி பரந்துவிளங்கும் திருவிளையாடற் புராணத்தைத் தமது இளமைப் பருவந்தொடங்கியே அன்புடன் பாராயணஞ் செய்து வரும் திரு. செட்டியாரவர்களின் மனமலர்ந்து இம் மஞ்சரிவடிவுற்றதாகக் காணப்பெறுகிறது. திருவிளையாடலை நித்திய பாராயணம்செய்வோர்க்கு இச் செஞ்சொன் மஞ்சரி சிறந்த துணையாமென்பது எமது கருத்து.

திருஞானசம்பந்தர் பதிகம்.

கோநகர் திரு. சு. மு. இராமசுப்பிரமணியன் செட்டியாரா வியற்றப்பெற்ற பத்துப்பாக்கையுடைது. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் வரலாற்று முறையைத் தொகுத்துக் கூறிப் போற்றி யுரைப்பது. பாக்கள் செம்பாகமாய்ச் சுவைநலமிக்கு மினிர்கின்றன.

[சரணமஞ்சரி சம்பந்தர்பதிகங்களின் பிரதிகளை நமது பார்வைக்கனுப்பிய நண்பர்கட்கு மிகவும் நன்றிபாராட்டுகிறோம். ப-ர்.]

திருக்கோயில்திகாரிகள்

(திருச்செங்கோடு சிவபுரீ அர்த்தநாரீஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள்.)

உலகத்தில் உயர்ந்த மனிதர்களெல்லாம் ஆத்திக மதத்தார் களே. தென்னந் தோப்பு என்பதனுள் வேறு சில மரங்களும் இருப்பதொப்ப, நாத்திகர்களும் இருப்பர். தெய்வ நம்பிக்கை யுள்ளவர்களெல்லாரும் கடவுளை வணங்குதற்கு இடமும் காலமும் அமைத்துக் கோடல் பொதுவியல்பே. நமது சைவாகம முறைப் படி அமைத்துள்ள திருக்கோயில்களோ, சர்வ வியாபகமுள்ள இறைவரது கண்ட அகண்ட சொரூப லக்ஷணங்களைத் தூலவகை யால் விளக்கிக் காட்டக்கூடியன. கோபுரங்கள்—கோபுர வாயில் கள்—விமானங்கள்—பிரகாரங்கள்—துவஜ ஸ்தம்பம்—பலிபீடம்—நந்தி—மகா மண்டபம்—அர்த்த மண்டபம்—அந்தராளம்—நிரை-கர்ப்பக் கிரகம் (மூலட்டானம்) முதலானவைகளும், பிரதானமூர்த் தம்—பரிவார மூர்த்தங்கள் ஆதியவைகளும் தத்துவங்களையும்பேதா பேதங்களையும் காட்டுவனவாகும்.

கர்ஷண முதல் பிரதிட்டை வரையும், பிரதிட்டை முதல் உற்ச வம் வரையும், உற்சவமுதற் பிராயசித்தம் வரையும் செய்யப்பெறும் காரியங்களும், ஜெபிக்கின்ற மந்திரார்த்தங்களும், சகனா நித்களத் தன்மை—ஜீவேசுவர வொடுக்க மாநியவைகளைக் குறிப்பனவாகும்.

மூர்த்திகளுக்குச் செய்யும் அபிடேக அருச்சுனை ஆராதனை வைத்தியம் ஆதிக உபசாரங்களெல்லாம் தத்துவார்த்தங்களோடு கூடியனவே. இவைகளின் ஒவ்வொரு பாகங்களையும் விவரமாகப் பிறர்க்குச் சொல்பவர் வேதம், ஆகமம், இவைகளின் கிரியாபாத மாத்ரிமல்ல ஞானபாதத்தையும் ஐயந்திரபறத் தெரிந்தவராயிருக்கவேண்டும்.

அலங்காரத்தோடுகூடிய இறைவனது திருவுருவத்தில் கண்களின் பார்வை பதிந்தும், சாம்பிராணி மட்டிப்பால் முதலிய புகை வாசனைகளை மோந்து மூக்குச் சொக்கியும், வேதமந்திரம் கீதவாத் தியாதிகளைக் கேட்டுச் செவிஇந்திரியம் சொர்த்தம் போகின்றன. கொடியபாம்பும், பசுவாதி மிருகங்களும் ஸ்வர்த்தோடுகூடிய கீதத் தால் செயல் மறந்து மனநிலைபுற்றுள்வென்றால், பகுத்தறிவுள்ள மக்கள் மன ஒடுக்கம் பொருந்தல் அதிகசமாமை? இதனால், ஆலயங்களின் அமைப்பும் மூர்த்திகளும் பூஜை முதலியவைகளும் அவைகளுக்கு உரித்தாக அமைக்கப்பட்டுள்ள உபகரணங்களும் தத்வங்களும், ஜீவேசுர ஒடுக்கமும் மனோலயம் பெறும் மார்க்கமுமாக விளங்குகின்றன. கோயிலும், கோயிலுள் நடக்குங் காரியங்

களும், ஒவ்வொரு பொருள் விளக்கத்தையும் மன ஒடுக்கத்தையும் காட்டுவதும், மனநிலை பெறுமாறு கூட்டுவதுமாக இருக்கின்றன. ஆதலால், கோவில் அமைப்பும் செய்யும் கிரியையும் செய்யவேண்டிய காரணமும் விவரமாக விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது கோயில் அதிகாரிக்கு அவசியமானது. இவ்வளவு அருமை பெருமை வாய்ந்த கோயில்களின் ஆராதனை முதலியவைகளைச் சரிவர நடக்கும்படி. மேல்விசாரணை செய்யும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளவர்களின் புண்ணியப் பேற்றை எவ்வளவு என்று கணக்கிடலாகும்? அடையும் பலன் எவ்வளவு மேன்மையுள்ளது? இந்த அதிகாரத்தைக் கொள்பவர்கள், சைவராய், சைவசித்தாந்த சாஸ்திர தூல்களைக் கற்றவராய், பத்தியுள்ளவராய், விதிவிலக்குகள் தெரிந்து விவேகம் பொறுமையுடையவராய், சிவஸ்தல யாத்திரை தீர்த்தயாத் திரை செய்பவராய், ஜாதிசமய ஒழுக்கம் நற்குண நற்செய்கையுடன் நடுவு நிலைமையுள்ளவராய் இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் ஊழியம் புரிந்து ஊதியம் பெறும் ஏழைகளும் அதிலொரு தினையளவாவது கோயிலுக்குக் கொடுத்தே வருகின்றனர். இன்றி யமையாத இவ் வாலயங்கட்கு முட்டுப்பாடு நேராமல் பண்டைய அரசர்களும் புண்ணிய சீலர்களும் பொன்னும் பூமியும் வழங்கியிருக்கின்றனர். கந்தாயத்தைக்கொண்டு நியமமாக பூஜை முதலியன நடந்து வரும்படி செய்வதுதான் கோயில் அதிகாரிகளின் கடமை. இவ் வதிகாரம் புத்திர சந்தானமாகவோ சிஷிய சந்தா னமாகவோ பரம்பரையாகப் பார்த்து வரத்தக்கது ஒன்று; அவ்வவ் விடத்து ஜனங்களாலே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு நியமனம் பெறுவது மற்றொன்று; ஆக இரண்டு பிரிவாகும். ஜனங்களால் தெரிந் தெடுக்கப்படும் அதிகாரியாக பகீரதப் பிரயத்தனஞ் செய்பவர் களில், ஆலய கைங்கரியங்கள் சரியாக நடத்தவேண்டுமென்ற கருத் துள்ளவர்கள் தூற்றுக்கு ஒருவர் இருவர் இருப்பினு மிருப்பார் கள். மற்றவர்களெல்லாம் தங்களுக்குச் செல்வாக்கு வேண்டும், தேவடியார், மேளகார், சிப்பந்திகள் தமக்கு ஊழியர்களாகவே ண்டும், தாம் செய்யும் பழிபாவங்களை மறைத்துப் புகழவேண் டும், சமயம் நேர்த்தால் விரோதிகளைச் சதிசெய்ய அல்லது அவம திக்கச்செய்ய—பொய்ச்சான்று புகல உதவவேண்டும் என்றெல் லாம் கெட்ட எண்ணமுடையவர்களாய், கௌரவ நிலை கருதி மேற்கொண்டவர்களும், கோயிற் பணத்தைச் சொந்த உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளுபவர்களும் ஆவர். இவ் விருவகையினருமன்றி பெரியோர்கள் பெற்றுள்ள ஸ்வதந்திரத்தை விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்துடன் கோயில்திகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களும், திரவியத்தை அபேக்ஷியாவிடினும், பிறர் பொருள் கவர்வதைக் கண்டும் பரிகாரத் தேடாமலும், சீர்கேடாக நடப்பதைத் திருத்தி ஒழுங்குபெறப் பூஜை முதலியன செய்விக்காமலு மிருப்பர். எவ்

வாற்றானும் கோயில்திகாரிகள் இம்மைப் பயனையே குறிக்காது செம்மை சிறக்க மாபூசை செய்விப்பவரே சிறப்புடையாரென்பதும் அங்ஙனம் செய்யாதவர்களின் கதி யாதாம் என்பதும் சிந்திக்குந் பாலன்.

இம்மைப் பயனைக் குறியாதே யிறைவன் திருவா லயமதனுட் செம்மை சிறக்க மாபூசை செய்விப் பவரே சிறப்புடையார்
இம்மைப் பயனைக் குறித்தியற்று மதிகா ரியர்நா யுடலெடுப்பர்
புன்மைப் புலைய னெனுமுடலும் பெருந்தி விடுவர் புகழினையே.

எனச்சிவதருமோத்தரம் கூறுதலால், திருக்கோயி லதிகாரிகளாவார் என்றும் நான்முறை தெரிந்து சிலத்தொழுதுகலே சாலச் சிறந்த தாகும்.

திருக்கடைக் காப்பு.

சைவசமயாசாரிய சுவாமிக ளருளிச்செய்த திருமுறைகளில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் சுந்தரமூர்த்தியும் திருக்கடைக்காப்பு அருளியவாறு, ஸ்ரீமத் அப்பர் சுவாமிகளும் ஸ்ரீமத் மணிவாசக சுவாமிகளும் திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுள்க ளருளிச் செய்திருக்கின்றனரா? என்று சில சைவநண்பர்கள் வினவியுள்ளார்கள்.

ஸ்ரீமத் அப்பர் சுவாமிகளென்னும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தி னீற்றுச் செய்யு ளாகிய,

‘மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயபத்
தேத்தவல் லார்தமக் கடுக்க ணில்லையே’ எனவும்,

ஸ்ரீமத் மணிவாசக சுவாமிகள் தாமருளிச்செய்த திருவாசகத் தில் ‘நமச்சிவாய வா அழக நா தன்றாள் வாழ்க!’ என்ற முதலுடைய சிவபுராணத்தில்

‘சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து’

எனவும் திருக்கடைக்காப்பும் பலனும் கூறியுள்ளார்கள். இது விஷயம் உயர்திரு சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் இயற்றிய திரு முறைப்பெருமை என்னும் நூலில் பரக்கக் காணலாம். இவ்வாறே காரைக்காலம்மையார் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களிலும், திரு விசைப்பா திருப்பல்லாண்டு முதலிய திருமுறைகளிலும் திருக் கடைக்காப் பருளிச்செய்திருத்தல் காண்க.

நல். கண்ணப்ப முதலியார்.

மறைத் திருவாளர் மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்தியகலாநிதி டாக்டர் உ. வே.சாமிநாதையரவர்கள், “இந்து” பத்திரிகையில் எழுதிய தன் மொழிபெயர்ப்பு:—

தற்கால தேசிய நிலைமை மிகவும் வருத்தப்படத்தக்கதா யிருக்கிறது. வறுமையால் வருந்தும் மக்கட் டொருதி மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. நாகரிகம் நட்பாந்தன்மை நல்லொழுக்கம் ஆகியவை ஓர்பாற் கூடுதலும் மற்றோர்பாற் குறைதலுமாக இருக்கின்றன. படித்தவர்களெல்லாம் வேலை யில்லாத் திண்டாட்டத்தினால் வருந்துகிறார்கள். படிப்புக்கு ஏற்படும் செலவுகள் அதிகமா யிருக்கின்றன. கற்பதற்கு விருப்பமுள்ளவர்களுக்கும் கூட உயர்தரக் கல்லூரிகளில் இடங்கிடைப்ப தரிதாயிருக்கின்றது. இவ்விதக் குறைபாடுகளைத் தேச முன்னேற்றத்துக்காகச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய எண் ணப்பட்டிருக்கிறது. இதை யதுசரித்துக் கீழ்ச்சாதி முதல் மேற்சாதி வரை இந்தச் சீர்திருத்த வேலையில் முன்னின்று வேண்டும் முயற்சிகள் செய்யவேண்டும்.

கல்வியானது எந்த வேலைக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவசியமானது. கல்வியே எவ்வழியிலும் சீர்திருத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. இவைகளை முன்னிட்டுக் கற்றறிந்தோர் தாய்மொழி யொன்றினால் மட்டுமே கல்வியின் நிறைபு புகட்ட முடியுமென்று அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். நாளுக்குநாள் தமிழ்க் கல்வியானது, பிரவேசப் பரீட்சைகளின் மூலமாகவும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், திருவாவடுதுறை திருப்பனந்தான் முதலிய ஆதீனங்கள், இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம், தனவைசியர்களால் நடத்தப்பெறும் கல்வி நிலையங்கள், செந்தமிழ்—கலைமகள்—சிவநேசன்—சுதேச மீத்திரன் முதலான திங்கள் வெளியீடுகள் தினவெளியீடுகள் மூலமாகவும் முன்னேற்ற மடைந்துவருகின்ற தென்பது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது. என்றாலும், கல்வி யறிவில்லாதவர்களுக்கு அவசியமான கல்வியைக் கொடுக்க இன்னும் போதுமான தமிழ் மத்தியதரக் கல்வியைக் கலாசாலைகள் ஏற்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை.

இப்பொழுது சென்னைப் புத்தகாலய பிரசார சங்கத்தார் அதிசீக்கிரத்தில் தமிழன்பர் மகாநாடு ஒன்று கூட்டப்போவதாகவும், அம் மகாநாட்டில் தமிழ்க் கல்வியின் சில முக்கியமான விஷயங்களையும் இன்னும் உபயோகமான சில ஆக்க வேலைகளையும் மேற்கொண்டு உழைப்பதற்கானவைகள் தீர்மானிக்கப்பெறுமெனவும் தெரிகிறது.

தேசத்தின் தற்கால நிலைமையை யெண்ணி இது விஷயமாய் வேண்டும் முயற்சிக ளெடுத்து முன்னுக்குக் கொண்டுவரும்படி எல்லோரும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். சென்ற சில வருடங்களாக மேற்கண்ட சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களால் செய்யப்பட்டவந்த உதவியானது, அநேக ருடைய முயற்சியைத் தவறாமற் கவருமென்பதில் ஐயமில்லை.

ஆகையால், தமிழன்பர் எல்லோரும் ஜீவதசையில் எவரெவர்கள் எந்தெந்த வேலையி லீடுபட்டிருந்தபோதிலும், அவர்களெல்லோரும் இப்பெருமுயற்சியி லொன்றுசேர்ந்து, தேச முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டுவன செய்வார்களென நம்புகிறேன்.

வாழ்நாள் வழியடைத்தல்.

மறைத் திருவாளர் வ. மு. இரத்தினேசுவரையரவர்கள்.

இவ்வுலகின்கண் மக்களாய்ப் பிறந்தார்க்கே நன்று தீது ஆயும் பண்பு உண்டு. அவருள்ளும் அறிவு நிகழாதார் விலங்கின் வேறுகார். கலையறிவானன்றி உயரறிவு தலைப்படமாட்டாது. நமது நாடுகளில் செந்தமிழ்க் கல்வி நிலையங்கள் பல தோன்றவேண்டும். சமயவுண்மை மாந்தர்க்கு அவசியம் போதிக்கப்பெறவேண்டும். சமய பாடமின்றி, பிழையின்றிய பாட புத்தக போதனையின்றிக் கல்வி போதிக்கப் பெறுகின்றது. எல்லாம் போர்டுஸ்கூல். இத்தகைய எழுத்தறிவிக்கும் நிலையங்களாவது வந்ததே போதும்! “சும்மா இருந்த அம்மையாருக்கு அரைப்பணத்திற்கு ரூபி போதாதா?” என்கிறார்கள். சரிதான். எழுத்துக்களையாவது பிழையற இப் பள்ளியின் உபாத்தியாயர்களில், உபாத்தியாயனிகளில், பற்பலருக்கு எழுதத் தெரியாதே! என் செயலாம்? பாவம்! பாவம்!! கல்வியறிவால் நன்று ஆற்றின் வாழ்நாள் நன்கு கடந்து இன்புநெறி சாரலாம். தருமத்திற்குக் கேடு செய்வோர் மக்களாக மதிக்கப்பட நீதி யுண்டா?

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றற்றி னன்கொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

தருமங்கள் பல. நாம் தருமஞ் செய்யாவிடினும் நம் சகோதரர்களால் நடாத்தப்பெறுகின்றவற்றிற்கு உறுதுணையாக நிற்பதே நலம். துணை புரியாதொழியினும் கெடுதி செய்யாவிட்டாலே போதும். நடைவழியை அடைவழியாக்கும் அறத்திற்கு மறம் என்றுதான் சொல்லலாம். வழியில் முள்ளுஇட்டால் வீடும் முள்ளால் நிறையுமன்றோ? சாலையை இட்ட சீரியோர் செயலைப் போற்றுவது புண்ணியமல்லவா? துக்கம்வந்தால் “கிளைவழியில் முள்ளிட்டேனே” என்றுதான் பரிதபிக்க நேரிடும். ஆதலின், நல்லறம் புரிந்து நாடரு மின்புகட நாம் முன்னுவோமாக.

நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்
குளத்துக் கணியென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணம் தனக்கணி
தான்செல் லுலகத் தறம்.

(நான்மணிக்கடிகை.)

பத்தினிக் கடவுள்.

கோநகர் திருவாளர் சு. மு. இராமசுப்பிரமணியன் செட்டியார்.

முற்காலத்து நம்நாட்டு வாழ்ந்த பத்தினிப் பெண்கள் பலருள்ளும் சிறந்து விளங்கியவள் “கண்ணகி” என்னும் கவினிய மங்கையே யாவாள். அவள், கடவுளாகப் பூசிக்கப்படுகிறாளாதலின், “பத்தினிக் கடவுள்” எனப் பெயர் பெற்றனள்.

சோழநாட்டின் தலைநகரமாகத் திகழ்ந்ததும், காவிரிநதி கடலொடு கலக்கும் பெருமை வாய்ந்ததும், முற்காலத்துச் சிறந்தகடற்றுறைப் பட்டினமாக விளங்கியதும்; வைசியமரபினர் மாண்புடன் வாழ்ந்ததும், ‘பூம்புகார்’ என்னும் பெயர் வாய்ந்ததும் ஆகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில், இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுக்கு முன்னர், இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடி என்ற வாணிகர் மூவருள், பெருங்குடிமரபில் உதித்த “மாசாத்துவான்” என்பான் வாழ்ந்து வந்தான். அவனுக்கு, “கோவலன்” என்பானோர் புத்திரன் இருந்தான். அதுகாலை அங்கு வசித்து வந்த வணிகர் மரபினனாகிய “மாநாய்கன்” என்பான், தன் அருந்தவத்தாற் பெற்ற “கண்ணகி” என்னும் மகளுக்கு விவாகத்திற்குரிய பருவம் வரவே, கண்ணகிக் கிசைந்த கணவன் கோவலனே எனத்தணிந்து, கோவலனுக்குக் கண்ணகியைமணஞ்செய்வித்தனன். இல்லறத்திற்கு கின்றியமையாத அறவோர்க்களித்தல், அந்தணரோம்பல், துறவோர்க் கெதிர்தல், விருந்தெதிர்கோடல் முதலிய கைக்கொண்டு, கோவலனும் கண்ணகிபால் அளவில்லாத அன்புடையோனும்,

“மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே!
காசறு விரையே! கரும்பே! தேனே!
அரும்பெற்ற பாவா! யாருயிர் மருந்தே!
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே!
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ!
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே யென்கோ!
யாழிடைப் பிறவா இசையே யென்கோ!
தாழிருங் கூந்தற் றையா! னின்னையென்
றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டி”

இல்லறவாழ்க்கை இனிது நடாத்தி வந்தனன்.

அக் காலத்தில் அப் பட்டினத்தில் வாழ்ந்தவரும்,

“மானினம் பிணையோ தெய்வ வளரின முகையோ வாசத்
தேனினம் பதமோ வேலைத் திரையினம் பவள வல்லிக்
கானினங் கொடியோ திங்கட் கதிரினங் கொழுந்தோ காமன்
ருனினம் பருவங் கற்குந் தனியினங் தனுவோ வென்ன”

ஐயுறத் தக்கவரும், பரத்தையர் குலத்தி லுதித்தவளுமாகிய “மாதவ” என்னும் மங்கை, ஆடல், பாடல் முதலியவைகளில் தேர்ச்சி யுள்ளவளா யிருந்

தமையறிந்து, அவன்பால் மோகமுற்றுத் தன் கற்பின்மேம்படு காதலியை மறந்து, தன்னிடத்துள்ள பொருள் முழுமையும் மாதவிக் கே கொடுத்து, அவளுடன் வாழ்ந்து வந்தான் கோவலன். கண்ணகி அதனால் மிகவருத்த முற்றாளாயினும், அதனை வெளிக்காட்டாது இல்லறத்திருந்து கற்பு நெறி வழுவாது வாழ்ந்துவந்தான். இதுநிற்க:

அப் பட்டினத்தில் ஆண்டுதோறும் சோழ அரசர்களால் நடத்தப் பெறும் இந்திரவிழா ஆரம்பமாயிற்று. இவ் விந்திரவிழாவின் வரலாறு,

“உலகத் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
பலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்புமேம் படைபுய
ஒங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்
விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்ற
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுள்
மேலோர் விழைய விழாக்கோ னெடுத்த
நாலேழ் நாளினும் நன்கினி துறைகென
அமரர் தலைவ னாக்கது நேர்ந்தது”

என மணிமேகலை கூறுகின்றது. முற்காலத்துப் புகார்நகரத்தை யாண்ட ‘தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்’ என்னுஞ் சோழனிடத்து ‘திண்டிற்ற புலமைக் குண்டிகைக் குறுமுனி’ சென்று, நின்றாட்டை வளப் படுத்துவாயாக’ எனச் சொல்லினர். அதுகேட்ட வளவன், நாடு வளம்பட வேண்டுமேல் மழையின் உதவி வேண்டத்தக்கது. ஆதலின், மழைக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு விழுவெடுப்போமானால் நாடுவளம்பெறும் என்ற கருத்துடன் விண்ணவர் உலகம் நண்ணி இந்திரனிடத்து ‘ஐயனே! நினக்கு எந்நாட்டில் இருபத்தெட்டுநாட்கள் விழுவெடுக்க நிச்சயித்துள்ளேன். அதற்கு ஆங்கெழுந்தருளி யிருக்கவேண்டும். என்று வேண்டிக்கொள்ள இந்திரனும் இசைந்தனன். அதுமுதல் ஆண்டுதோறும் இந்திரவிழா எடுத்தலேச் சோழ மரபினர் கைக்கொண்டன ரென்பது தெரிகின்றது.

இனி, இந்திரவிழா நடைபெறப்போதலைமுரசறைவோன் யானைமேல் முரசை ஏற்றி முதலில் ‘பட்டினம் யாழ்க’ எனவாழ்த்தி, ‘வான மும்மாரி பொழிக, மன்னவன் கோனிலை திரியாக் கோலோனாகுக’ எனக்கூறி விழா நடைபெறப் போதலை அறிவித்தனன். அதுகேட்ட நகரமாதர்கள் மிகக் களிப்படைந்தவர்களாய், ‘பொன்னகர் வறிதாப் போதுவ ரென்பது, தொன்னிலை யுணர்ந்தோர் துணிபொரு ளாதலின், வீதிகள் தோறும் தோரணங்கள் கட்டி, காய்க்குலைக் கமுகும், வாழையும் வஞ்சியும், பூக் கொடி வல்லியும் கரும்பும் ரட்டு, நிறைகுடமும், பொற்பாலிகைகளும், பாவைவிளக்கும் வைத்தனர். வீதிகள்தோறும் பழயமணலொன்றிப் புது மணல்பரப்பினர். ஆலயங்கள்தோறும் விசேடமாகப் பூசைநடத்தினர். இவ்வாறு நகரமாதர் அனைவரும் மகிழ்ச்சிக்கடலில் திளைக்க, விண்ணவர் தலைவற்கு ஆயிரத்தெட்டுப் பொற்குடங்களில் காலிரிநீர்கொண்டு மஞ்சள் மாட்டினர். இவ்வாறு விழா நடத்தி இருபத்தெட்டுநாட்கள் சென்றபின், நகரமாதரனைவரும் கடலாடி மருங்கமைக்கப்பெற்ற மாடங்களில் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

அங்கு, மாதவியுடன்கடலாடி அவனோடு அளவளாவிக்கொண்டிருந்த கோவலன், அவன்கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிக் காவேரியைச் சிறப்பித்து,

“திங்கண் மாலை வெண்குடையான் சென்னி செங்கோ லதுவோச்சி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி! காவேரி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி! காவேரி.

பொழிற்ற நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதது திருமொழியே பீணியிள வனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முருபுரு வில்லினையே
எழுநரு மின்னிடையே யெனையிடர் செய்தவையே.

புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவாய்
அன்னம் நடப்ப நடப்பான் செங்கண்
அன்னம் நடப்ப நடப்பான் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றம் கூற்றம்.”

என்பன வாதிய பாடல்களைப் பாடினான். அதுகேட்ட மாதவி, “இது காறும் என்பால் பெரிதும் அன்புடையவன்போல் நடத்த இவன் நன்மை இன்றன்றோ புலனாயிற்று” என்று நினைத்துக் கோவலன் வாசித்த உருக்கள், களவில் தலைமகள் கூற்றாதலால், அவன் தன்மேல் அன்பில னென உட்கொண்டு புலந்து, அது தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்தான்போலத் தன்பக் கல் வேறு குறிப்பிலளாயினும் வேறு குறிப்புடையான்போல அவனுக்குத் தோன்ற வீணையை வாங்கி,

“பூவார் சோலை மயிலாலப் புரிந்து குயில்க ளிசைபாடக்
காமர் மாலை யருகசைய நடந்தாய் வாழி! காவேரி
காமர் மாலை யருகசைய நடந்த வெல்லா நின்கணவன்
நாம வேலின் நிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி! காவேரி.

நேர்ந்தநங் காதலர் நேமி நெடுந்திண்டேர்
ஊர்ந்த வழிசிறைய ஆர்கின்ற வோதமே
பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே
யீர்ந்தண் டிறையே யிதுதகா தென்னீரே.

கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லொழித்துப் போன ரொருவர்
பொய்த லொழித்துப் போன ரவநம்
மையன் மனம்விட்ட கல்வா ரல்லர்”

என்பன வாதிய பாடல்களைப் பாடினான். அதுகேட்ட கோவலன், மிக வருத்தமுற்றுக் கானல்வரி யான்பாடத் தானென்றின்மேல் மனம் வைத்து மாயப்பொய் பலகூட்டு மாயத்தாற் பாடினானே நினைத்து, ஊழ்வினை தூர்ப் அவனை விட்டுநீங்கிக் கண்ணகிபாற் சென்றான். மாதவியும் தன் இல்லஞ் சென்று கோவலனின் பிரிவுக் காற்றாது வருத்தி, தன் தோழியாகிய “வசந்தமாலை”யை யழைத்து, இப்பொழுதே கோவலனை

இங்கே கொணர்வாயாக!" எனக் கோவலனிடத் தனுப்பினன். வசந்த மால கோவலனிடத்துச் சென்று மாதவியின் பிரிவாற்றாமைத் துன்பத் தை அறிவிக்க, நாடகக் கணிகையாதலால் வஞ்சமன முடையவளாயும், உள்ளூற அன்பில்லாதவளாயு மிருக்கிறாள் என மறுக்க, வசந்தமால மாதவி பாற் சென்று கோவலன் உள்ளக்கிடக்கையை உரைத்தனன். மாதவி, ஒருவாறு தேறி இன்று மால வராவிட்டாலும் நாளைக் காலையாவது வருவானென்ற எண்ணத்துடன்,

"மலரமளித் துயிலாற்றாள் வருந்தென்றல் மருங்காற்றாள் மங்குல் வானி
னிலவுமிழர் தழலாற்றா ணிறையாற்றும் பொறையாற்றா நீர்ம யாகிக்
கலவமயி லெனவெழுந் துங் கருங்குழலின் பரமாற்றாக் கைய னாகிப்"

பூப்பாயலில் வதிந்தனன். இஃதிவ்வாறாக:

கண்ணகி, வீட்டில் தன் தோழியாகிய தேவந்தியினிடத்தில்,

"கடுக்குவன் னெஞ்சங் கனவினா லென்கை
பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட் பட்டேம்
பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
யிட்டன ஞாநா ரிடுதேளிட் டென்றன்மேல்
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென் றதுகேட்டுக்
காவலன் முன்னர்யான் கட்டுரைத்தேன் காவலனே
நேர்க்குற்ற தீங்குமொன் றுண்டா லுரையாடேன்"

என்று தனக்குற்ற தீக்களுவைக் கூறிக்கொண்டும், அதற்கு அவன் சொல்
லிய சமாதானங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு மிருந்தனன். அதுகாலே கோவ
லன் வருகிறானென்று குற்றேவல் செய்யும் மங்கை கூற, கோவலனும்
கண்ணகியின் சயனஅறை சென்று, அவன் சரீர வாட்டத்தையும் மன
வருத்தத்தையு மறித்து, "பொய்யை மெய்யாகக் காட்டி ஒழுகும் பரத்தை
யை மருவி வாழ்ந்ததால், முன்னோரார் கிடைத்த செல்வமெல்லாம் நீங்க
வறுமையை யடைந்தேன். அதனால் மிக்க நானுறுகின்றேன்." எனக்
கூறினன். கண்ணகி, நலங்கேழ்முறுவல் நகைமுகங்காட்டி, மாதவிக்குக்
கொடுக்கப் பொருளில்லை யென்ற வருத்தத்தால் இங்ஙனம் கூறினாளு
என நினைத்து, "அன்பரே! என்னிடத்தி லீரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன.
அவற்றைக் கொண்டருளுக" என்றனன். கோவலன், "பெண்ணே! இச்
சிலம்பைக்கொண்டு மதுரைநகர் சென்று விற்று வாணிபஞ் செய்ய எண்
னியுள்ளேன். ஆதலின், நீ இப்பொழுதே என்னுடன் புறப்படுவாயாக"
என்றனன். பின்பு, கண்ணகியையும் அழைத்துக்கொண்டு மதுரையை
நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

புறப்பட்ட கோவலன் காவேரியின் வடகரை வழியாக மேற்கே
சென்று, அங்கோர் பூஞ்சோலையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆருகத
சமயத்து முதியோளாகிய "கவுந்தி"யைக் கண்டு, அவளும் உடன் வருவே
னென்று சொல்ல, அழைத்துக்கொண்டு காவேரியின் தென் கரையை
யடைந்து ஓர் சோலையில் தங்கியிருந்தான். அதுபோல்து கோவலனையும்
கண்ணகியையும் அவமதித்துப் பேசிய ஓர் பரத்தையையும் ஓர் தூர்த்த
னையும், நரிவடிவமாகும்படி கவுந்தி சபித்தனன். பின் மூவரும் உறைபூரை
அடைந்தனர். [தொடரும்.]

சிவத்தின் இயல்பு.

சுதுமலை அம்மன்கோயில்
சிவஸ்ரீ ச. பொன்னுஸ்வாமிக் குருக்கள் அவர்கள்.

சிவத்தி னியல்பைத் தெளிந்தினு மாயி
னுவப்புறு ஞானமு முயரின் பழமாம்
ஞானமென் பதனை நாடி.ந் சத்து
முனமில் சித்தமா முறுமீ ரியல்பாய்ச்
சத்து காரிய காரணப் படாது
நித்தமோர் படித்தாய் நிற்பதாஞ் சித்து
உணர்த்த உணர்தலை யொழிந்தது தானே
தணிப்பில் சயம்பிர காசமாய் நிற்பது
இவ்விரு தன்மையு மெம்மிறை காட்டு
மெவ்வமில் விசேட மெழிலா ரியல்பாம்
அதனால் ஞானமென் றறைந்திடு நூலே
தத்துவா னந்த முறையிய லுரைக்கின்
சர்வஞ் ஞத்துவம், சாருறு திருத்தி
நிராம யான்மா, நிகழ்சுவ தந்திரம்
அநாகி போதம், அலுத்த சத்தியோ
டந்த சத்தி, விசத்த தேகமென்
றெண்குண முடைமையா யியம்புவர் மேலோர்
என்படு சிவத்தி னியல்பல குணங்கள்
மன்னுயிர் மாட்டுள மாகரு ணைக்குணம்
தண்ணழி யார்பா சத்தியாய் வைகும்
அக்குணம் வசப்பட் டாங்குறு சிவத்தை
தொக்கவர் நிலையிற் சொல்லுவர் பதியாய்
அப்பதி சமுகத் தமாவுறு முலகம்
ஒப்பிலைத் தொழிலா யொழுதமவ் வைந்தொழில்
நிகழ்தற் கதுவாய் நின்றவப் பதியின்
புகழ்பெறு சத்தியைப் பொருவினா வாதிமற்
ற்றோதா யியதாய்ச் செப்பிடும் நூலே
பதியுமவ் வாதி பண்புறு சத்தியும்
கதிரவ னும்மதன் கதிரும்போ னிற்கும்
சூரியன் முன்னரே துய்யவக் கிரணம்
சார்விசே டத்தாற் றுமரையரும்ப லும்
அலர்தலும் புலர்தலு மாஞ்செயற் பாடுகள்
பலவுள நிகழும் பான்மையைப் போல
பதியுறு சமுகம் பாரது தோன்றி

முதிருற வழியும் பூரையினை யடையும்
சீரிய வுலமையிற் செய்யதா மரையின்
சாருறு விகாரமுந் தானடை யாமை
ஒருறு மனநி லுய்த்துண ர்படும்
இன்னுமில் வுலமையி லினனுடை கிரணம்
பன்னுறு விகாரப் படுதலின் றாகும்
ஆங்குது போல ஆநியாஞ் சத்தியும்
பாங்கமர் விகாரம் படைத்தலின் றாகும்.

“சிவநேசன்” ஏழாவதாண்டு வாழ்த்தும் மதிப்புரையும்.

யாழ்ப்பாணம் வணிகமுக்கு திருவாளர் சி. மு. சின்னத்தம்
பிப் பிள்ளை யவர்கள்:—

வாழ்க! வாழ்க!! சிவநேசன் வாழ்க!!!
புகழுறத் தோன்றிய புண்ணியத் தலைவ!

சைவத் தமிழுலகிற்குத் தாங்களும் தங்கள் மரபினர்களும்
செய்து வருகின்ற பயன் தாக்கா வுதவி பலவற்றுள்ளும் தலையாய
தங்கள் சிவப்பணிக்கு இணை யாவா?

வேதமூர்த்தி மகாகோபாத்யாய தாக்ஷிணத்ய கலாநிதி டாக்டர்
டர் உ. வே. சுவாமிநாத ஐயர் முதலாய பெரும் பேரறிஞர் பலர்
வாழ்த்திப் போற்றிய சிவநேசனுக்கு எனது வாழ்த்தும் உரிமை
யுடைத்தாகுக.

“.....இப்பார்
செய்யுறவன்மால்உமைபூசைகொள்தேவதேவன்
வையத்தவர்செய்வழிபாடும்மகிழுமன்றே.”

என்றபடி.

* * * *

கொ. இலக்குமீபுரம் சிவபுரீ K. P. சுப்பிரமணிய சிவாசாரி
யாரவர்கள்:—

“சிவநேசன்” பத்திரிகை கண்டு பேரானந்தம் உறுகின்றேன்.
அதனுட் காணும் சாஸ்திரசார அருவி எனதறிவிற் பாய்ந்து பயன்
விளைவிக்கின்றது. தீயோர், வேதசாஸ்திர முதலான நிறைவுகளையே
மேற்கொண்டு காட்டுத் தீயைப் போலக் கனன்று பரவுகின்ற இத்

தருணத்தில், தங்கள் பத்திரிகையில் வரும் சாஸ்திரமழைப் பிரவாக
மானது, அக் கொடிய தீயினை யணைத்து, நன்மக்க ளறிவிற் பாய்ந்து
செழிப்புறச் செய்யுமென்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய சிவபுண்
ணியத்திற்கு எய்தப்பெறுங் கைம்மாறு இன்பவீடே. அதனை
யுதவுவான் இறைவனே யாதலின், அவன் நிருவடிபைப் போற்
றுவாம்.

* * * *

ஆவினிப்பட்டி, விவேகானந்தர் கல்வித் தமிழக ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணம்
தமிழ்ப் பண்டிதர், திரு. வ. மு. இரத்தினேசுவரையர்
அவர்கள்:—

1. செம்மைச் “சிவநேசன்” தெய்வத் திருவருளை
இம்மைப் பிறவிதனி லெய்தவே—நம்மைத்
தவநெறியிற் சார்விக்கத் தக்கமதி வந்து
சிவனருளால் வாழுக! சிறந்து.
2. பார்வளர் சைவத் திறமிக மேதினி பண்டுசெய்த
நீர்வளர் பூசா பலத்திறன் மிக்கு நிறைந்தவன்றோ
சீர்வளர் பேரராம சாமிப் பெருந்தகை தேர்த்தளித்த
எர்வளர் நற்சிவ நேசனெம் முன்ன நிலையதே.

* * * *

கோநகர் திரு. சு. மு. இராமசுப்பிரமணியன் செட்டியார்:—

புவநேசன் கண்ணுதலோன் புங்கவர்கள் தொழும்சன்
போற்று மன்பர்
பவநேசங் கடிந்தருள்செய் பண்ணவன்சீ ரடியர்செயும்
பழுதி லாத
தவநேசன் இளமதிசேர் சடையினன் தாமரைத்தா
டலைமேற் கொண்டு
சிவநேசன் பத்திரிகை நீழி வாழ்கவென
செந்திப் பாமே.

* * * *

தென்னாற்காடு ஜில்லா எஜகேஷன் கொள்கில் மெம்பரும்,
திருக் கோவலூர் தாலுக்காபோர்டு மெம்பரும் ஆகிய கண்டாச்
சிபுரம் திரு. வை. ச. இராமலிங்க முதலியாரவர்கள்:—

1. சீர்வளர்ந் தோங்கு மிந்திய நாட்டிற்
றென்றிசை பயின்றமா தவத்தால்
கார்வளர்ந் தோங்கு மணிமிடற் றண்ணல்
கண்டிநற் சைவமு நீறும்

பேர்வளர்ந் தோங்கித் தமிழ்மணங் கமழப்
பெரிதூநல் லறிஞர்க ளுவப்ப
ஏர்வளர் பலவான் குடியினிற் றேன்று
மெழில்சுவ நேசன்வா ழியவே!

2. வாழியிவ் வேழா மாண்டி லு முன்போல்
மதிதொறுஞ் சோமநாட் டோன்றி
வாழிநல் லறிஞர் கட்டுரை வியாசம்
வாழ்த்தொடு செய்திக டாங்கி
வாழியிங் கிதனை வளர்க்குமா கிரியர்
மன்னு மிராமசா மிப்பேர்
வாழிமெய் விடய தானஞ்செய் பவர்கள்
வாழிசந் தாதரும் பெரியோர்.

3. பெரியர்கள் கூறு மாகிநன் மொழியால்
பிறழ்ந்திடா தொளிர்கதி ரேபோல்
விரிவுடன் ஞானச் சுடரொளி பரப்பி
வியலுல கெங்கணு முலவி
கரியுரி போர்த்த கண்ணுத லருளால்
கவின்பல வான்குடி யென்னும்
புரியினிற் றேன்று நற்கிவ நேசன்
புகழுடன் வாழ்கபல் லாண்டே.

* * * *

வேலூர், மண்டி, திருவாளர் லோ. கு. நடராஜச் செட்டியா
ரவர்கள்:—

சைவசித்தாந்த ஞான சாத்திரங்களை யாராயத் தீவிரமாக
முயலும் எனது விருப்பத்துக்கு இடையூறுகப் பாபாக்களின்
இயக்கம் பரவுதல் கண்டு கவலைபுறும்போது சிவஞான போனக
மாகிய திருவமுதளித்து என்னைத் தேற்றும் சிவநேசனை மன
தாரப் போற்றுகின்றேன்.

* * * *

கரிவலம்வந்த நல்லூர், ஜனந்தகான சபையார்:—

சைவசமய வுண்மைகளையும், தமிழ்மொழி யாராய்ச்சிகளையும்
சிறப்பாகக் கொண்டு, நல்ல காகிதத்தில் சுத்தமான எழுத்துக்க
ளால் அச்சியற்றிப் புத்தகவடிவந்தாங்கி, ஸ்ராதன தருமத்தை நிலை
நிறுத்தி வரும் சிவநேசன், திலைவாணர் திருவருளால் வெற்றி
மிகுத்துப் பல்லாண்டுவாழப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

49. கழுஞ்சுடு வாரமிதை காணும்வெளி யில்லாக்
கழுஞ் தொழுகழுக் குன்றே—கழுவிற்
சமணரை யேற்றினார் தானவர்கள் பால்வஞ்
சமணரை யேற்றினார் சார்வு.

(கு - பு.) கழுஞ் என்னும் மூன்றெழுத்தும் முறையே இடையில்
ஆர்கின்ற அம், இதை, வெளி இல்லாக் கழுஞ்; இம் மூன்றெழுத்தும் நடு
வில் பொருந்திய அம் இதை வெளியென்பவை முறையே அகம், இழுதை,
வெகுளி என்பனவாம். அகம் - பாவம். இழுதை - அறிவின்மை. வெகுளி -
கோபம். கழுஞ் - கழுஞ் வடிவங்கொண்ட இரு முனிவர். சமணரைக்
கழுவில் ஏற்றினார். தானவர்கள்பால் வஞ்சம் அண் ஏற்றினார்; வஞ்சத்தை
அண்ணிய; நரை ஏற்றினார் - திருமாலாகிய வெள்ளிய இடபத்தை உடைய
வர். தானவர்பால் வஞ்சம் அண்ணியதென்றது திருமால் மோகினியாக வந்
து அமுதத்தை அசுரருக் கீயாமல் தேவர்களுக்கு மட்டும் கொடுத்த கப
டச்செயலை. (சக)

50. ஆகியந்த மாகவிதி யார்பூ வணியோவர்கள்
காதலுட னேத்துங் கழுக்குன்றே—ஒதும்
இருக்கு மறியா னிடக்காத் தெப் போழ்தும்
இருக்கு மறியா னிடம்.

(கு - பு.) வி, தி என்ற இரண்டெழுத்துக்களைத் தனக்கு முன்னும்
பின்னும் முறையே பொருந்தப்பெற்ற பூ என்றது விபூதியை. விபூதி அணி
வார்கள் காதலுடன் ஏத்தும் கழுக்குன்றே. இருக்கும் அறியான் - வேதத்
தினலும் அறியப்படாதவன். இடக் காதலில் எப்போதும் இருக்கின்ற
மறியான்; மறி - மான்கன்று. (கூ)

இருபொருட் சிலேடை.

51. உள்ளும் பரத்தையர்க ணுட்டுறவோர் மாரன்மலர்க்
களளம் பொழியுங் கழுக்குன்றே—கொள்ளுமன்பின்
வாயிலா றுள்ள மணிக்கோவி லாக்கொண்ட
தாயிலா றுள்ள தலம்.

(கு - பு.) பரத்தையர்களுடைய கண், கள்ளத்தைப் பொழியும்.
உள் நுறவோர் மாரனது மலர்களாகிய தேனையுடைய அம்பை ஒழியும்.
வாயிலார் என்ற நாயனருடைய உள்ளத்தை. தாய் இல்லார். (கூ)

முப்பொருட் சிலேடை.

52. பூமருவு வண்டினங்கள் பூவையர்கண் கற்பகம்போற்
காமரம்பா டுற்ற கழுக்குன்றே—சேமமறி
ஆடுங்கா லத்தன் பணவியிடங் கொண்டவன்மால்
தேடுங்கா லத்தன் சிலம்பு.

(கு - பு.) வண்டினங்கள் காமரம் என்ற பண்ணைப் பாடுற்ற. பூவை யருடைய கண் காமர் அம்பை ஆடுற்ற; ஆடுற்ற - வெற்றிகொண்ட. காவிலுள்ள மரம் கற்பக விருட்சம்போல் பாடுற்ற; பாடுற்ற - பெருமை வாய்ந்த. ஆடுங்காலத்து அன்பு அணவி சேம மறியை இடங்கொண்டவன்; அணவி - பொருந்தி; மறி - மான்கன்று. இடம் - இடக்கரத்தில். மால் தேடும் கால்களை உடைய அத்தன். (௫உ)

இருபொருட் சிலேடை.

53. செவ்வியில் கோபஞ் சிவார்ச்சனைசெ யில்லிலைத்து
கவ்வியங்கு லாவங் கழுக்குன்றே—எவ்வ
மலவிடக்கை யானகல வந்தான்வோ லோர்மான்
நிலவிடக்கை யான்வாழ் நிலை.

(கு - பு.) செவ்வி - அழகை உடைய. மயில் கோபம் கவ்வி அங்கு உலாவும்; கோபம் - இத்திர கோபப் பூச்சி. இல்லில் - வீடுகளில். ஐந்து கவ்வியம் - பஞ்சகவ்வியம். எவ்வ மலமாகிய விடக்கை; எவ்வம் - துன்பம். விடக்கு - ஊன்; இங்கே தேகம்; யான் விடக்கை அகல வந்து ஆள்வோன். மான் நிலவு இடம் கையான்; மால் நிலவு இடக்கையா னெனப் பிரித்துத் திருமால் விளங்குகின்ற இடப் பக்கத்தை யுடையவரெனக் கொள்ளுதலுமாம்; கை - பக்கம். (௫௩)

54. தாவி லிளைஞர்மணஞ் சாருமிடந் தண்முகில்கள்
காவணமே லோங்குங் கழுக்குன்றே—பாவுரைத்து
நேசித்து வந்தார் நிறைபடுக்காக் கச்சூரில்
யாசித்து வந்தா றிடம்.

(கு - பு.) தா இல் - வருத்த மில்லாத. இளைஞர் மணம் சாரும் இடத்தில் காவணம் மேல் ஒங்கும்; காவணம் - மணப் பந்தல். முகில்கள் காவை அண்ண மேல் ஒங்கும்; கா - சோலை. பாவை உரைத்து. நேசித்து வந்தார் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய

பசியைத் தீர்க்கும்பொருட்டு யாசித்து உவந்தார்; யாசித்து - பிச்சை எடுத்தது. கச்சூர் - திருக்கச்சூரென்ற தலம். (௫௪)

55. செங்கை மழுவோன் சிரமுங் குருகினமும்
கங்கை யகலாக் கழுக்குன்றே—இங்கினிமேல்
எம்மைப் படையான் இணையில்பூ தங்கனெனும்
செம்மைப் படையான் சிலம்பு.

(கு - பு.) மழுவோன் - சிவபிரானுடைய. சிரம் கங்கா நதியை அகலாத. குருகு இனம் கங்கை அகலாத; குருகு - நாரை; கங்கு - வரம்பின் பக்கம். இனிமேல் எம்மை இங்குப் படையான்; படையான் - பிறப்பியான். பூதங்கள் என்னும் செம்மையாகிய படைகளை உடையவன்; படை - சேனை. (௫௫)

56. விஞ்சு கயலினங்கண் மேன்மை பெறுகுளத்துக்
கஞ்சங் குதிக்குங் கழுக்குன்றே—தஞ்சமென
மாவி னடிப்பான் மருவினான் அன்பருளப்
பூவி னடிப்பான் புரம்.

(கு - பு.) கயல் இனங்கள் கஞ்சத்தில் குதிக்கும்; கஞ்சம் - தாமரை. குளத்து - குளத்தில். கம் சங்கு உதிக்கும்; கம் - வெண்மையான. இத்தலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களுள் ஒன்றாகிய சங்க தீர்த்தத்தில் கட - வருடத்திற்கு ஒருமுறை சங்கம் தோன்று மென்பது புராண வரலாறு; பிரத்தியட்சத்திலும் காணப்படுகின்றது. தஞ்சமென - தமக்குப் பற்றுக்கோ டென்று அடியார் சொல்லும்வண்ணம். மாவின் அடிப்பால் மருவினான் - மாமரத்தின் அடியில் பொருந்தியிருந்தான்; மாவென்று காஞ்சியிலுள்ள மாமரத்தை. அன்பர்களது உள்ளப்பூவில் நடப்பான். (௫௬)

57. சேரும் பிதிர்கருமஞ் செய்பவருங் கான்மயிலும்
காரை விழையுங் கழுக்குன்றே—நேரெதிர்த்து
வீரிடத்தா னத்தந்தி மெய்யுரிக்கோன் சூழவரும்
பாரிடத்தா னத்தன் பதி.

(கு - பு.) பிதிர் கருமம் செய்பவர் காரையை விழையும்; காரை - ஒருவகைச்செடி; இது பிதிர் கருமங்களுக்கு உரியது. மயில் காரை விழையும்; காரை - மேகத்தை. தானம் தந்தி வீரிட - மதத்தைப் பொழியும் யானை வீரிடும்படி. அதன்மெய்யை உரித்தோன். பாரிடத்தான் - பூகணங்களுக்குத் தலைவன். அத்தன் - தலைவன். (௫௭)

58. நல்லார் குடைதடத்து நாடு மருவியிலும்
கல்வார மேவுங் கழுக்குன்றே—சொல்லாரும்
மாமகத்து வந்தான் மலியும்பர்த் தொண்டர்செயும்
தீமகத்து வந்தான் சிலம்பு.

(கு - பு.) குடை - நீராடுகின்ற. தடத்தில் கல்லாரம் மேவும் - தடாகத்தில் செங்கழுநீர் மலர்கள் பொருந்தும். அருவியில் கற்களும் ஆரமும் மேவும்; கல் - மாணிக்கும்; ஆரம் - முத்து. மா மகத்துவம் மலியும்; தான்: அசை. அம்பர்த் தொண்டர் - சோமாசி மாற நாயனார்; அம்பர் - திருவம்பரென்னும் தலம். மகத்து வந்தான்; மகம் - யாகம். (நிஅ)

59. மாதர் மலர்வழியும் வாசிப்போர் தம்மனமும்
காதக மோடுங் கழுக்குன்றே—போதும்பு
சேரமா னத்தன் சிலம்பிலுலாப் பாடமகிழ்
வீரமா னத்தன் விருப்பு.

(கு - பு.) விழி காது அகம் ஓடும் - கண்கள் நாகினிடம் ஓடுகின்ற. வாசிப்போர் தம்மனம்; காதகம் ஓடும் - பீடித்தலை நீங்குகின்ற. போதம் - அறிவு. சேரமான் - கழறிற்றறிவார் நாயனார். அ தன் சிலம்பில் - அழகிய தன் கைலாய வெற்பில். உலா - ஆகி உலாவை. வீரமான் அத்தன் - வீரமானத் தாங்கிய திருக்கரத்தை உடையவன்; ஆர்க்கையின் தலைவனென்ற லுமாம். (நிச)

60. பொற்பின்மட வாருக்கும் பூதியணி வோருக்கும்
கற்பங் கழியாக் கழுக்குன்றே—அற்பொழுதில்
ஆடினா னந்தி யழலையா னாகமங்கள்
பாடினா னந்தி பதி.

(கு - பு.) மடவாருக்குக் கற்பு அங்கு அழியாத. பூதி - விபூதியை. கற்பம் - விபூதிவகையில் ஒன்று. அற்பொழுதில் - இராத்நிரியில். அந்தியையும் அழலையும் அனையான். நந்தி - சிவபெருமான் திருநாமம்; “பேர் நந்தி யென்றேத்தும், அருவரைகு ழையாற்றக்கு”, “நந்தியை நங்கள் பிரா ன்றனை நானடி போற்றுவதே”, “நந்தி நாம நமச்சி வாய வே” தேவாரம். (சு0)

61. பஞ்சினடி யார்கவுளும் பாடு மறையோரும்
கஞ்சனையொப் பாகுங் கழுக்குன்றே—தஞ்சமென

எனாதி நாதர்தா மேத்த வருள்கூந்த
வானாதி நாதர் மனை.

(கு - பு.) பஞ்சின் அடியாருடைய கவுள் கஞ்சனை ஒப்பாகும்; பஞ்ச - செம்பஞ்சக் குழம்பு; அடியார் - மகளிருடைய; கவுள் - கன்னங்கள்; கஞ்சனை - கண்ணாடி. மறையோர் கஞ்சனை ஒப்பாகும்; கஞ்சனை - பிரமனை. எனாதி நாதர் - எனாதிநாத நாயனார். வான் ஆதி நாதர் - ஆகாயத்திற் பிறந்த ஆதியாகிய நாத தத்துவமாக உள்ளவர்; ஆகாயமுதலிய பூதங்களுக்கு என் றலுமாம். (சுச)

62. உட்டுறவோர் மாத ரொளிர்பூ ணகில்வினைவார்க்
கட்டங் கடக்கும் கழுக்குன்றே—இட்ட
மருவக் கரையான் வருமுவர் பாடும்
திருவக் கரையான் சிலம்பு.

(கு - பு.) உள் துறவோர் வினையினால் வந்த நீட்சியை உடைய கஷ்டங்களைக் கடக்கும். நகில்: வினை வார்க்கட்டை அங்குஅடக்கும் - தொழிலமைந்த கச்சினை அடக்கும்; வார் - கச்சு. இட்டம் மருவு - அன்புபொருந்திய. அக்கரையான் வரும் மூவர் - சிரத்தையோடு வந்த சம்பந்தர் முதலிய மூவர். திருவக்கரை - ஒரு தலம். (சுஉ)

63. செந்திருவ னார்கமுஞ் சேரு மதகரியும்
கந்துக மல்குங் கழுக்குன்றே—சந்திரன்சேர்
சென்னிய ரல்லார் திருமிடற்ற ரன்பர்களுக்
கன்னிய ரல்லா ரகம்.

(கு - பு.) கரம் கந்துகம் அல்கும் - கைகளில் பந்துகள் தங்கப்பெறும். மதகரி கந்து உக மல்கும்; கந்து - கட்டுத்தறி. சென்னியர் - தலைவ உடையவர். அல் ஆர் திரு மிடற்றர்; அல் - இருள். அன்பர்களுக்கு அன்னியர் அல்லார். (சுசு)

64. விரும்பு மணிப்புற்று மேவுமணப் பந்தர்
கரும்பணிக ளோங்குங் கழுக்குன்றே—அரும்பும்
சிலம்பொலி காட்டினார் சேர்பிராற் குப்பெய்க்
குலம்பொலி காட்டினார் குன்று.

(கு - பு.) புற்றில் கரும் பணிகள் ஓங்கும்; பணிகள் - பாம்புகள். மணப்பந்தரில் கரும்பு அணிகள் ஓங்கும்; கரும்பு அணிகள் - கரும்புகளின்

22 திருக்கழுக்குன்றச் சிலேடை வெண்பா.

அலங்காரங்கள்; அணிகள் - வரிசைகளுமாம். சேரர் பிராற்குச் சிலம்பு ஒலியைக் காட்டினார்; சேரர்பிரான் - சேரமான் பெருமான் நாயனார். பேய்க்குலம் பொலிகின்ற காட்டினார்; காடு - மயானம். (சுச)

65. தாரிலகு தோரணமுஞ் சைவருறை நன்மடமும்
காரண மல்குங் கழுக்குன்றே—பாரை
அருந்தேற்று வந்தான் அமரிளசை மாறன்
விருந்தேற்று வந்தான் விருப்பு.

(கு - பு.) தோரணம் காரை அண்ண மல்கும்; கார் - மேகம். மடம் தாரணம் மல்கும்; காரணம் - ஓர் ஆகமம். இவ்வாகமம் இத்தலத்திற் குரியது. பாரை அருந்து ஏறு - பூமியை உண்ட இடபம்; என்றது திருமாலாகிய இடபத்தை. இளசை மாறன் - இளையான்குடி மாற நாயனாருடைய. விருந்தை ஏற்று உவந்தான். (சுஐ)

66. பொன்னையார் பூணகிலும் பூக மலிவயலும்
கன்னலனி வீறுங் கழுக்குன்றே—என்னைக்
கருவிற் கிடத்தார் கருதியபொன் னோங்கு
செருவிற் கிடத்தார் சிலம்பு.

(கு - பு.) நகில்களில்: கல் நல் அணி வீறும் - கற்கள்படுத்த நல்ல ஆபரணங்கள் மிக்கிருக்கும். பூகம் - பாக்கு மரங்கள். கன்னல் அணி - கரும்புகளின் வரிசை. கருவில் கிடத்தார் - பிறவியில் கிடத்தாதவர். பொன்னங்கல் செரு வில்லுக்கு இடத்தார் - மேருவாகிய வில்லுக்கு ஏற்ற இடப்பக்கத்தை உடையவர்; பொன்னங்கல் - மேருமலை; செரு - போர். (சுசு)

67. மித்தையகல் வீரர்கையும் வீட்டிறப்பி னிற்புறவும்
கத்தி யுலவுங் கழுக்குன்றே—அத்தி
உரித்தா னாமல மொழித்தான் பணிப்பூண்
பரித்தா னாமலன் பதி.

(கு - பு.) மித்தை - பொய். வீரர் கை கத்தி உலவும். இறப்பில் - வீட்டிறப்பில். புறவு கத்தி உலவும் - புறக்கன் கத்திக்கொண்டு திரியும். அத்தி உரித்தான் - யானையை உரித்தவன். நம் அலத்தை ஒழித்தான்; அலம் - வருத்தத்தை. பணிப் பூண் - சர்ப்பாபாணத்தை. பரித்தான் - தாங்கினவன். (சுஎ)

திருக்கழுக்குன்றச் சிலேடை வெண்பா. 23

68. சேந்த னடியர்குழாஞ் சேர்குறிகள் வைத்தினைஞர்
கார்தம் படிக்குங் கழுக்குன்றே—ஏந்துகொன்றைத்
தேனமருங் கண்ணியார் தேவியொடு பார்த்தனெந்நீர்
கானமருங் கண்ணியார் காப்பு.

(கு - பு.) சேந்தன் - முருகக்கடவுளின். கார்தம் படிக்கும் - கந்த புராணத்தைப் பாராயணம் செய்யும். குறிகள் - இலக்குக்களை. இளைஞர் இலக்கு வைத்துக் காந்து அம்பு அடிக்கும்; காந்து அம்பு - கொதிக்கின்ற பாணம். தேன் அமரும் கண்ணியார்; கண்ணி - தலையிற் சூடும் மாலை. பார்த்தன் - அருச்சுனன். கானம் மருங்கு அண்ணியார்; கானம் - காடு; அண்ணியார் - அணுகியவர். (சுஅ)

69. நம்புகழைக் கூத்தர்களு நாமுலை வாவியி லும்
கம்பத் திவருங் கழுக்குன்றே—வம்பு
விரவிமதி கண்ணன்பு மேவேனை யாண்ட
இரவிமதி கண்ண னிடம்.

(கு - பு.) கழைக்கூத்தர் கம்பத்து இவரும். வாவியில்: கம்பத்தி - அலைகளின் வரிசை; கம் : அலைக்கு ஆகுபெயர். வம்பு விரவி - தீச்செயலைக் கலந்து. மதிக்கண் அன்பு மேவேனை; மதிக்கண் - புத்தியினிடத்தே; இம திக்கு அண் அன்பு மேவேனை - யமதிக்கை அணுகுதற்கு உரியவனும் அன்பு மேவேனுமாகிய அடியேனை யென்றலுமாம்; யமதிக்கு இம திக்கெனவும் வழங்கும்; “வெற்றிமதி கண்ணியான் வியாம லாண்டவருள், வெற்றிமதி கண்ணியான் வீடு” (கலைநகர சிலேடை வெண்பா, ச.) இரவியும் மதியுமாகிய முகக் கண்களை உடையவன். (சுஈ)

70. சேலோடு தண்புன லுஞ் செய்பொற் கழலுமன்னர்
காலோ டிவருங் கழுக்குன்றே—பாலமம்பிற்
கட்டிக் களித்தான் நன் கண்வளர்பா லாழிபுலிக்
குட்டிக் களித்தான் நன் குன்று.

(கு - பு.) சேல் ஓடு - சேல் மீன்கள் ஓடுகின்ற. புனல் காலில் ஓடிவரும்; கால் - வாய்க்காலில். கழல் மன்னர் காலோடு இவரும்; கழல் - வீரக்கழல். அம்பில் பாலம் கட்டிக் களித்தான் தன்; அம்பு - கடல்; பாலமென்றது அணையை; களித்தான் - இராமன். புலிக்குட்டிக்குப் பால் ஆழி அளித்தான் - உபமையு முனிவருக்குப் பாற்கடலை உண்ணக் கொடுத்தவர்; புலி - வியாக்கிரபாதர். (எ0)

24 திருக்கழுக்குன்றச் சிலேடை வெண்பா.

71. செம்பவள வாய்க்கினியுஞ் செந்தா மரைக்கயமும்
கம்பு ளிருக்குங் கழுக்குன்றே—வெம்பிமனம்
யாணந்து மாடில் யமபுரிநண் னாதாள்வோன்
ஆனைந்து மாடி யகம்.

(கு - பு.) கிளி கம்புள் இருக்கும்; கம்புள் - கம்பங்கொல்லையுள்.
கயம் கம்புள் இருக்கும் - குளத்தில் சம்பங்கோழி இருக்கும். கம்பு உள்
இருக்கும் என்றலுமாம்; கம்பு - சங்கு. யான் வெம்பி மனம் நைந்து. மாடு
இல் யமபுரி நண்ணமல்; மாடு - செல்வம், பெருமை, பொன். யமபுரி -
நகரம். ஆன் ஐந்தும் ஆடி; ஆன் ஐந்து - பஞ்ச கவ்வியம். (எக)

72. ஒப்பின்மன்னர் தங்கரமு மோதுமவர் வீடுமில்ங்
கப்பண மன்னுங் கழுக்குன்றே—கப்பகலாச்
சூலத்த னத்தன் றெழற்கரியான் லீக்கனொளிர்
பாலத்த னத்தன் பதி.

(கு - பு.) மன்னர் தம் கரம் கப்பணம் மன்னும்; கப்பணம் - ஓர்
ஆயுதம். வீடு இலங்கப் பணம் மன்னும்; பணம் - திரவியம். இலங்கப்
பண்ண வீடுகள் மன்னும் என்றலுமாம்; இலங்கப்பண்ண - விளங்கும்படி
அலங்கரிக்க. கப்பு அகலாத சூலத்தன்; கப்பு - கவர்ப்பு. நத்தன் - திரு
மால்; தொழற்கு அரியான். லீக்கண் ஒளிர் பாலத்தன்; பாலத்தன் -
நெற்றியை உடையவன். (எஉ)

73. செச்சை முலையார் செற்கரங் கைக்கரிகள்
கைச்சரி துன்னுங் கழுக்குன்றே—மெச்சவரு
சித்திர மானான் நிகழ்கீழ் முகத்தொடறு
வத்திர மானான் மனை.

(கு - பு.) செச்சை - செஞ்சாந்தின் குழம்பு. கரம் கைச்சரி மன்
னும் - கைகள் ஒருவகை வளையல்களைப் பொருந்தும். கைக்கரி - யானைகள்.
கைச்ச அரி துன்னும் - வெறுத்துச் சிங்கங்களைப் போர்செய்தற்கு அடை
யும். சித்திரம்மானான் - அழகியமானை வந்தியவன். கீழ்முகத்தோடு அறு
வத்திர மானான் - கீழ்நோக்கிய அதோமுகத்துடனே இயல்பாயுள்ள ஐந்து
முகமும் சேர ஆறுமுகங்களை உடையவன் ஆனான்; வத்திரம் - முகம்
(கந்த. திருவவதார. 43—4.) “ஐந்து முகத்தோ டதோமுகமாய்” கந்
தர் கலி. 76. (எக)

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

இருபா விருபஃது. (ப த வு ரை)

1. கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தளூளி
மண்ணிடையின் மாக்கண் மலமகற்றும்—வெண்ணெய்நல்லூர்
மெய்கண்டா நென்றெருகான் மேவுவரான் வேறின்மை
கைகண்டா நுள்ளத்தின் கண்.

வெண்ணெய் நல்லூர்—திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே
மெய்கண்டான்—(ஐகதாசாரியராக வந்த) ஸ்ரீமெய்கண்டதேவர்
துதற்கண்ணும்—(தமது) நெற்றியிலுள்ள கண்ணையும்
கண்டக்கறையும்—கழுத்திலுள்ள (ஆலகாலவிடக்) கறுப்பையும்
கரந்தளூளி—மறைத்து
மண்ணிடையின்—உலகத்திலுள்ள
மாக்கள்—ஆன்மாக்களின்
மலம் அகற்றும் என்று—அஞ்ஞானத்தை நீக்கியருளுவாரென்று
ஒருகால்—ஒருதாமாயினும் (மக்கள்)
மேவுவர்—சித்திப்பார்கள்.

(ஆதலால் அவர்கள்)

உள்ளத்தின்கண்—(தமது) அறிவிலே
வேறு இன்மை—(அப்பெருமானார்) பிரியாது விளங்குவதை
கைகண்டார்—புலப்படக்காண்பார்கள்.

சிவபிரானே ஆசாரியத் திருமேனி தாங்கிவந்து ஆன்மாக்களுக்
கறுக்கிரகிக்கின்ற நென்பது சைவசித்தாந்த வுண்மை. ஆகலின் ஈண்டுக்
கூறிய ஆசாரிய வணக்கஞ் சிவவணக்கமே யாயிற்று.

2. கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன் றுனென
வெண்ணைத் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ
காரா கிருகக் கலியாழ் வேணைநின்
பேரா விற்பத் திருத்திய பெரும
வினவ லானா துடையே நெனதுள

186930

நீங்கா நிலைமை யூங்கு முனையா
 லறிவின் மைமலம் பிரிவின் மையெனி
 னொராலினை யுணர்த்தும் விராய்நின் றனையேற்
 றிப்பிய மந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
 சுத்த நமலன் சோதி நாயகன்
 முத்தன் பரம்பர னெனும்பெயர் முடியா
 வேறுநின் றுணர்த்தின் வியாபக மிஸ்ருய்ப்
 பேறு மின்றி மெனக்கெம் பெரும
 விருநிலந் தீநீ ரியமானன் காலெனும்
 பெருநிலைத் தாண்டவம் பெருமாற் கிலாதலின்
 வேறோ வுடனோ விளம்பல் வேண்டும்
 சீறி யருளல் சிறுமை யுடைத்தா
 லறியாது கூறின னபக்குவ பக்குவக்
 குறிபார்த் தருளினங் குருமுத லாயெனி
 னபக்குவ மருளினு மறியேன் மிகத்தகு
 பக்குவம் வேண்டிற் பயனிலை நின்னாற்
 பக்குவ மதனாற் பயனீ வரினே
 நின்னைப் பருவ நிகழ்த்தா தன்னோ
 தன்னொப் பாரிலி யென்பதற் தகுமே
 மும்மலஞ் சடமனு மூப்பிள மையினீ
 நின்மலன் பருவ நிகழ்த்திய நியார்க்கோ
 வுணர்வெழு நீக்கத்தை யோதிய தெனினே
 யிணையிலி யாயினே யென்பதை யறியேன்
 யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங்
 கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டும்
 காண்பா ரியார்கொல் காட்டாக் காலெனு
 மாண்புரை யுணர்ந்திலை மன்ற பாண்டியன்
 கேட்பக் கிளக்குமெய்ஞ் ஞானத்தி
 னாட்பா லவர்க்கரு ளென்பதை யறியே.

கண் அகல் ஞாலத்து—இடமகன்ற வுலகத்தில்
 கதிரவன்—(இருளை நீக்குஞ் சூரியன்) போன்று
 தான் என—(உயிர்களின் அஞ்ஞானத்தை நீக்குபவர்) இவரே
 யென்று (உலகந் துதிக்குமாறு)
 வெண்ணைத் தோன்றிய—திருவெண்ணைய் நல்லூரி லவதரித்த

மெய்கண்ட தேவ—மெய்கண்டதேவரே!
 காராகிருக்கக்வி—(பிரப்பு இறப்பென்னுஞ்) சிறைத்துன்பத்தில்
 ஆழ்வேனே—அகப்பட்டுக்கிடந்த என்னை (யெடுத்து)
 நின்—உமது
 பேரா இன்பத்து—அழியாத பேரின்பத்தில்
 இருத்தியபெரும—வைத்தாண்ட பெருமானே!
 எம்பெரும—உயிர்களுக்கெல்லாந் தலைவரே!
 வினவல்—(நான் சில சந்தேகங்கன்தீர) வினவுதலை
 ஆளுது உடையேன்—அமையாமல் எப்போதும் உடையவனா யிருக்
 [கிறேன்.
 சிறுமை உடைத்தால்—(என்னறிவு) சிறுமையை யுடைத்தாகலான்
 அறியாது—(அவைகளுக்கு விடை) தெரியமாட்டாமல்
 கூறினன்—(உம்மிடங்) கேட்பேன்:
 சீறியருளல்—(நீர் என்னைக்) கோபியாதிருப்பீராக.
 எனது உளம்—(நீர்) எனது உயிரினின்றும்
 ஊங்கும்—அநாதி தொட்டே
 நீங்காநிலைமை—பிரியாத நிலைமையில்
 உளை—இருக்கின்றீர்.

(அப்படி யிருந்தும் எனக்கு)

அறிவு இன்மை—அஞ்ஞானம் (உண்டாவதற்கு)
 மலம்—ஆணவம்
 பிரிவு இன்மை—(என்னைவிட்டு) நீங்காமையே
 எனின்—(காரணம்) என்பீராயின்,
 (அஃது)
 ஓராலினை—(நீர் என்னைவிட்டுப்) பிரிந்திருக்கின்றீர் (என்பதையே)
 உணர்த்தும்—காட்டும்.

(அல்லது)

விராய் நின்றனையேல்—(நீரும் ஆணவத்தோடு) கூடி (என்னிடத்
 திப்பியம்—(உமது) தெய்வத் தன்மை [தில்] இருப்பீராயின்
 அந்தோ—அம்மம்மி சந்தேகத்துக்கிடமானதே.

(ஏனெனில் நீர்)

பொய்ப்பகை ஆகாய்—ஆணவத்தை நீக்கும் விரோதியாக மாட்
 [டீர் (என்க).

(அன்றியும் உமக்கு)

சுத்தன்—தூயவன்,
 அமலன்—மலமில்லாதவன்,

சோதிநாயகன்—ஞானத்தலைவன்,
முத்தன்—ஆனந்தமயன்,
பரம்பரன்—மிகவுமேலானவன்
எனும்பெயர்—என்ற திவ்வியநாமங்களும்
முடியா—பொருந்தா.

(இனி நீர்)

வேறு நின்று உணர்த்தின்— (என்னைவிட்டு) விலகியிருந்து
[(எனக்கு) உணர்த்துவீராயின்
வியாபகம் இன்றாய்—(உமக்குச்) சர்வ வியாபகமு மில்லையாகி
எனக்குப் பேறும் இன்றாய்—எனக்கு முத்தியுமில்லையாகும்.

(தவிர)

பெருமாற்கு—உமக்கு
இரு நிலம் நீ நீர் } —ஐம்பெரும் பூதங்களைப்படும்
இயமானன் கால் எனும் }
பெருநிலைத்தாண்டவம்—அண்டங்களை யியக்கும் (பஞ்சகிருத்திய
மாகிய) திருக்கூத்தம்

இல்—இல்லையாகும்.

ஆதலின்—ஆகையால்

வேறே—(நீர் என்னைவிட்டு) விலகி யிருக்கின்றீரா? (அல்லது)

உடனே—(என்னோடு) கலந்திருக்கின்றீரா? (என்பதை)

விளம்பல் வேண்டும்—(எனக்குச்) சொல்லியருள்வேண்டும்.

(இனி, நீர் ஞானத்தை)

குருமுதல் ஆய்—எனக்காசாரியராய் வெளிப்பட்டு

அபக்குவ பக்குவக்குறி—(எனது) அபக்குவ பக்குவத் தன்மைகளை

பார்த்து—ஆராய்ந்து பார்த்து

அருளினம் எனின்—உணர்த்தினோ மென்பீராயின்

அபக்குவம்—(எனது) அபக்குவத்தில்

அருளினும்—(நீர் எப்படி) உணர்த்தினும்

அறியேன்—(நான்) உணரமாட்டேன்.

(நீர் உணர்த்தியதை யுணர எனக்கு)

மிகத் தகு பக்குவம்—மேலான பக்குவம்

வேண்டில்—வேண்டுமானால்

நின்னால் பயன் இலை—நீர் உணர்த்துவதால் (எனக்கு) ஒரு பயனு
[மில்லை.

(ஆனால்)

பக்குவமதனால் பயன்—(எனது) பக்குவத்தின் பயனாவது

வரின்—நீர் (ஆசாரியமூர்த்தியாய்) வெளிப்படுவதேயாம் (என்
[பீராயின்])

பருவம்—பக்குவம் (சடமாகலின் வினைமுதலாக நின்று)

நின்னை—உம்மை

நிகழ்த்தாது—வெளிப்படுத்தாது.

(அன்றியும்)

அன்றே—ஐயோ!

தன் ஒப்பார் இலி என்பதும்—நீர் நிகரில்லாதவரென்று (ஆகமங்
[கன்] சொல்லுவதும்)

தகுமே—பொருந்துமா?

(நிற்க)

மும்மலம்—மூன்று மலங்களும்

சடம்—சடப்பொருள்கள்.

அணு—உயிர்கள்

மூப்பு இளமை இல்—வளர்தல் தேய்தல்களை யில்லாதவைகள்.

நீ—நீர்

நின்மலன்—மலமில்லாதவர்.

(அங்ஙனமாக)

யார்க்கு—யாருக்கு

பருவம்—பக்குவம் (வேண்டுமென்று)

நிகழ்த்தியது—(நீர்) சொன்னீர்?

உணர்வு எழு நீக்கத்தை—(எனது) அறிவு விளக்கத்துக்கு வேண்
டப்படும் (மல) நீக்கத்தையே

ஒதியது எனின்—(பக்குவமென்று) சொல்லுவீராயின்

இணை இலி ஆயினே என்பதை—(நீர்) நிகரில்லாதவரென்னு முண்

அறியேன்—(நான்) சம்மதியேன்.

[மையை]

(ஏனெனில்)

யானே நீக்கினும்—நானே (மலத்தை) நீக்கிக்கொள் ளுவதாயினும்

தானே நீக்கினும்—மலமே (என்னை விட்டு) நீக்கிக்கொள்ளு

கோனே—அரசே! நீர்

[தாயினு]

வேண்டா—வேண்டியதில்லை (என்க).

(ஆகையா வதனையும்)

கூறல் வேண்டும்—விளக்குவீராக.

(நிற்க)

காட்டாக்கால்—(ஆசாரியன்) உணர்த்தாவிட்டால்

யார் காண்பார்—(ஞானத்தை) யாரறியப் போகின்றார்?

எனும் மாண்பு உரை—என்னும் (ஸ்ரீமத் அப்பர் சுவாமிகளது)

[உண்மை யுரையை]

உணர்ந்திலை—(நீர்) அறியாமலா இருக்கின்றீர்?

(இல்லையாகலின்)

பாண்டியன்—பாண்டிய ராசா

மன்ற—தெளிவாக

கேட்ப—அறியுமாறு

கிளக்கும்—(ஸ்ரீமத் சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்) உபதேசித்தருளிய

மெய் ஞானத்தின்—உண்மை ஞானத்தின் (பெட்டகமாகிய)

ஆட்பாலவர்க்கருள் என்பதை—‘ஆட்பாலவர்க்கருள்’ என்னும்

அறி—(எனக்கு) விளக்கியருளுக. [திருப்பாசுரத்தையும்]

சுற்றடியில் அறிவி யென்னும் பிறவினைச்சொல் விவ்விசுதி தொக்கு அறியென நின்றது.

ஆசாரியனை நோக்கி மாணக்கன் நிகழ்த்தும் வினாக்களின் தொகுதியே யிந்தால். செய்யுள்தோறும் ஆசாரியனைச் சிவமாகவும், மாணக்கனை ஆன்மாவாகவும் கொள்க.

சிவபிரானும் ஆணவமும் பகைப் பொருள்கள். ஆன்மாக்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பவன் சிவபிரான்; அஞ்ஞானத்தைக் கொடுப்பது ஆணவம். ஆனால், ஆன்மாக்களிடங் காணப்படுவ தஞ்ஞானமே. ஆகையால், ஆணவமே யவைகளிற் பிரிப்பின்றி நிற்கல் கூடும். ஞானமென்பது ஆன்மாக்களிட மில்லை. ஆகையா லதனைக் கொடுக்குஞ் சிவபிரானும் ஆண்டில்லை யாதல் வேண்டும். அங்ஙனமின்றி அவன் ஆணவத்தோடுகூடி ஆன்மாக்களில் நிற்பானாயின் ஆணவத்தைப் போக்கும் வலி அவனுக் கில்லையாகும். சுத்தன், அமலன் முதலிய பெயர்களையும் அவன் இழக்க நேரும். இனி, அவன் ஆன்மாக்களை விட்டு விலகி நிற்பானாயின், அவைகளெல்லாம் அவனில்லாத இடமெனப்பட்டு அவனது சர்வ வியாபகம் பழுதபடும். படவே, அவனுக்குப் பஞ்சகிருத்தியமும், அவைகளுக்கு வீடுபேறும் கிடையா. பின்னை அவன் நிற்பதுதான் எனப்படும்?

சிவபிரான் ஞானத்தை யெப்படிப் புகட்டினும் பக்குவமில்லாத ஆன்மாக்கள் அதனைக் கிரகியா. பக்குவமடைந்த ஆன்மாக்களுக்கோ உபதேசம் மிகை. அவைகளின்று யுணரும். அங்ஙனமாயின் பக்குவம் போதுமே? அவனு முணர்ந்துவதேன்?

சடமாகிய பக்குவம் சித்தாகிய சிவபிரானைத் தருமா? தருமாயின், பக்குவத்துக் கியக்குஞ் சத்தியும், சிவபிரானுக் கியக்குஞ் சத்தியு முள் வெனப்பட்டு அவன் தன் தலைமையை யிழப்பா னல்லவா?

மம், மாயை யென்னு மும்மலங்களுஞ் சடம். அவைகளைப் படிப் பக்குவப்படினும் தமது சடத்தன்மையில் மாறுவ தில்லை. ஆகவே, அவைகள் ஞானத்தை யறியா. ஆன்மாக்களுக்குச் சார்ந்ததன் வண்ண்மார் தன்மை யொன்றே யுண்டு. தம்மளவில் அவைகளுக் கெவ்வித மாறுதலு மில்லை. மாறுதலில்லாப் பொருளைப் பக்குவம் ஒன்றுஞ் செய்யாது. சிவபிரான் என்றும் ஒரே படித்தாய முழுஞான முள்னவன். பக்குவம் அவனது ஞானத்தை யதிகப்படுத்தாது. ஆகவே, ஞானோபதேசத் திற்கேற்ற பக்குவம் இம் மூவரில் யாருக்கு வேண்டும்?

ஞானோபதேசமே ஆணவத்தை நீக்கும். அதற்குமுன் ஆன்மாவுக்கு அந் நீக்க மில்லை. இருக்குமாயின், ஆணவந் தானாகவே நீங்குதல் வேண்டும். அல்லது, ஆன்மா தானாகவே அதனை நீக்குதல் வேண்டும். இவ் விரண்டிலொன்றிருப்பினும், சிவபிரான் வேண்டியதில்லை. மேலும், மலத்தை நீக்கிக்கொள்ளுஞ் சத்தி ஆன்மாவுக்கும் உளதெனப்பட்டு அவனது நிகரின்மை கெடும். ஆகவே, ஞானோபதேசத்துக்குமுன் ஆணவநீக்கம் உளதெனக்கொண்டு அதனையே பக்குவ மென்னலாமா?

ஆனால், ஞானோபதேசத்துக்கு ஆசாரியனது இன்றியமையாமையை ஸ்ரீமத் அப்பர் சுவாமிகளும், பக்குவத்தின் இன்றியமையாமையை ஸ்ரீமத் சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளும் உடன்படுகின்றார்கள். அவற்றினுண்மை யெப்படி?

3. அறிவறி யாமை யிரண்டு மடியேன்
செறிதலான் மெய்கண்ட தேவே—யறிவோ
வறியேனோ யாதென்று கூறுகே னாய்ந்து
குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு.

மெய்கண்டதேவே—மெய்கண்டதேவரே!

அடியேன்—நான்

அறிவு—அறிதல்

அறியாமை—அறியாதிருத்தல் (என்னும்)

இரண்டும்—இரண்டுதன்மைகளையும்

செறிதலால்—பொருந்தியிருப்பதால்

அறிவோ—அறிவுப்பொரு ளாவேனோ? (அல்லது)

அறியேனோ—அறிவில்பொரு ளாவேனோ?

யாது என்று—இன்னவகையான பொருளாவே னென்று

கூறுகேன்—(எனக்குத்தெரியாமையால்) நான் எப்படித் தீர்மா
[னிப்பேன்?

(ஆகையால் நீரே)

ஆய்ந்து—(என்விருப்பத்தின் மிகுதியைக்) கண்டு

குறி—(உமது) விடையில்

மாறு கொள்ளாமல்—(நான் மேலுஞ்) சந்தேக மடையாமல்

கூறு—(மிக விளக்கமாகச்) சொல்லியருளுக.

ஆன்மாக்களிடம் ஞானமும் அஞ்ஞானமும் கலந்து காணப்ப
தால், அவை ஞானப்பொருளா? அஞ்ஞானப்பொருளா?

4. கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
வேறு கிளக்கின் விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையஞர் மதநகை
விராயெண் குணனுமா ணவமென விளம்பினை
யஞ்ஞா னம்பொய் யயர்வே மோகம்
பைசா சூந்திய மாற்சரி யம்பய
மாயவேழ் குணனு மாயைக் கருளினே
யிருத்தலும் கிடத்தலு மிருவினை யியற்றலும்
விடுத்தலும் பரநிந்தை மேவலென் றெடுத்த
வறுவகைக் குணனுங் கருமத் தருளினே
யாங்கவை தானு நீங்காது நின்று
தம்வழிச் செலுத்தித் தாமே தானு
யென்வழி யென்பதொன் றின்ற மன்ன
ஆரும் பெயரு முருவுங் கொண்டென்
னாரும் பெயரு முருவுங் கெடுத்த
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணையம் பதியிற்
சைவ சிகாமணி மெய்யர் மெய்ய
மும்மலஞ் சடமென மொழிந்தனை யம்ம
மாறுகோள் கூறல் போலுந் தேறுஞ்
சடஞ்செய லதனைச் சார்ந்து மெனினே
கடம்பட மதனுட் கண்டிலன் விடம்படு
மூன்றிரள் போன்ற தாயிற் றேன்றி
யனைந்தாங் ககறல் வேண்டுங் குணங்களும்
பன்மையின் ருகு மென்னைவந் தனைதரத்
தானே மாட்டா தியானே செய்கில

செய்தித் திரட்டு.

தமிழன்பர் மகாநாடு:— சென்னை புத்தகாலய பிரசார சங்கத்திலிருந்து தமிழன்பர் மகாநாடு அறிக்கை வரப்பெற்றேறும். இச் சங்கமானது மகா-நா-நா K. V. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்களேத் தலைவராகவும், இன்னும் பல பிரபல கனவான்களைத் துணைத்தலைவர், பொக்கிஷதார், காரியதரிசிகள், அங்கத்தினர்களாகவும் கொண்டுள்ளது. இதன் நோக்கம் தென்னாட்டு மொழிகளிலேயுள்ள இலக்கியங்கள் வளம்பெற்று, பொதுமக்களிடையே கல்வியறிவு பரவச்செய்ய வித்தியாபிவிருத்தி செய்வோர் பலரையும் சேர்த்து தமிழன்பர் மகாநாடு கூட்டவேண்டுமென்பது. இம் மகாநாட்டில் தமிழ்மொழி விஷயங்கள் மாத்திரம் கவனிக்கப்பெறும் எனவும், தமிழ்மொழிமூலமாகக் கல்விகற்பிக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்துள்ள யாவரும் சேர்ந்துகொள்ளலாமென்றும் தீர்மானிக்கப்பெற்றுள்ளது. பொதுஜன புத்தகாலய மசோதா வொன்றை சட்டசபையில் கொண்டுவந்து, சட்டமாக்கி அமுலுக்குக் கொண்டுவரவும், மசோதா தயாரித்துச் சட்டசபை துழைவுக்கு அதுமதி பெற்றிருக்கிறது. நம் நாட்டு மக்கள் நலம்பெறுதற்கு இத்தகைய மகாநாடு கூட்ட வேண்டுமென்று கருதும் அன்பர் பலரும் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்து மகாநாட்டிற் கலந்து உழைக்கவும் வேண்டுகிறது. பலரிடமிருந்தும் அதுகூலமான செய்தி தெரிந்து இச் சங்கத்தின் நிர்வாக சபையானது கூடிய சீக்கிரத்தில் சென்னையிலே ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டுவிக்கும் எனவும் தெரிவிக்கிறது.

குறிப்பு:— புத்தகாலய பிரசார சங்கமும், பொதுஜன புத்தகாலயமும், தமிழன்பர் மகாநாடும் இன்றியமையாதவைகளே. அவைகள் வளர்ச்சிக்குத் தமிழ்க் கல்வி அபிவிருத்தியே ஆதாரமாகும். தமிழ்க் கல்வி வளர் தற்குத் தமிழ்நாட்டுப் பொதுஸ்தாபனங்கள், நீதிமன்றங்கள் ஆகிய ஸ்தாபனங்களின் நடவடிக்கைகள் தமிழ்மொழிவழக்கில் நடைபெறச் செய்தலே நெறந்த சாதனமாகும். அங்ஙனமின்றி வளர்ப்பதென்றால், வடமொழியானது மந்திரவழக்கில் வளர்வதுபோல, வாயனவிறுநன் வளரும். செயலளவில் உலக வழக்கில் வீறி விளங்க வேண்டுமானால் அரசாங்க நிலையங்களாகியவைகளிலெல்லாம் பிரதானமாகக் கொண்டாற்றுந் காரியமுண்டு. இவ்வாறு சித்திபெறுவோமானால், சகல சாம்ராஜ்யங்களும் பெற்றவர்களாவோம். [ப—ர்]

மலையா நகரத்தார் வர்த்தகவிலாசம்:— இப் பெயருடன் சுமார் ஆயிரம் பக்கம் கொண்ட ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட சமூகாபிமானியாகிய திருவாளர் பெ. நா. மு. முத்துப்பழநியப்ப செட்டியாரவர்கள் முன்வந்துள்ளார்கள். புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை பத்து வெள்ளியாகும். மூன்று வெள்ளி முன்பணத்துடன் இவ்வாண்டு ஆடிமாதத்திற்குள் ஐஞ்ஞாற்று வர் அதுமதிக்க முன்வந்தால் காரியம் தொடங்கி நிறைவேற்றவும், இன்றேல் அதுமதித்தவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் கூடுமெனத் தெரிவித்துள்ளார்கள். அப் புத்தகத்தில் நகரத்தார்களின் வரலாற்றுகளை—வர்த்தகத்துறையாகிய பல நலன்களும் வெளிவருமென்பது விக்கிராபனப் புத்தகத்தினால் விளங்குகிறது. சமூக அன்பர்கள் பேரார்வத்துடன் அதுமதித்திருப்பார்களெனவும், காரியம் தொடங்கி யினிது நிறைவேற்றப்பெறுமெனவும் நம்பிக்கையுடன் திருவருளைப் போற்றுகின்றேம்.

பிள்ளையாப்படி:— விநாயக மகாபுரத்தித் திருவிழாவுக்கும் காப் புகட்டி ஒவ்வொருநாளும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. அவ தோற் திருவிழாவும், கூட தீர்த்தவாரியும், சப்தாவரணமும், வீரத உத்யாபனமும் நன்கு நடைபெறும்.

பெருஞ்சொற்கொண்டல்:— புரிசை திருவாளர் சு. முருகேச முதலியார், முத்தமிழ் ரத்னாகரம் பாணுகலி அவர்களின் மாணக்கருள் ஒருவர். பலவாங்குடி மணிவாசக சங்கத்தில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவதுடன், பிள்ளையார்கூடத்திலும் இம்மதி களவ வெள்ளிக்கிழமை மாலை ஓர் பெருஞ் சொற்பொழிவாற்றுவார்.

இராமாயண பட்டாபிஷேகம்:— கோட்டையூர் க. பெ. சத்திரத் துருணி அக்கிரகாரத்தில் காணப்பேட்டை பிரமஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தர தீகபி தரால் வான்மீராமாயணப் பிரசங்கம் ஆரேழு மாதகாலமாக நடைபெற்று, இம்மதி கூட பட்டாபிஷேகத்தாடன் பூர்த்தியாயிற்று. மகாஜனங் களாலும் நகரத்தார்களாலும் சம்பாவனையும் சமாராதனையும் செய்யப் பெற்றன.

ஆடிப்பூர்த்திநிழா:— திருச்செங்கோட்டில் சுகந்தகுந்தளாம்பிகைக் கும் கோவிலுரில் திருநெல்லையம்பிகைக்கும், காரைக்குடியில் மீனாட்சியம் மையார்க்கும் சிறப்பாக நிறைவேறியது. காரைக்குடியில் நடைபெற்ற திரு விழாச்சிறப்பை, மணிவாசக நஞானசம்பந்த சபைக் காரியதரிசி திரு. பா. சிதம்பரநாத பிள்ளை யவர்கள் அகற்பாவால் வர்ணித்துள்ளார்கள்.

சிவந்தீர்த்த நலந்தனர்:— கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா, குடியநல்லூர் மெய்ப் பொருளையுள் மடத்தின் ஸ்தாபகரும் தலைவருமான திருச்சிறம்பலப் பெயரிய சுவாமிகள், ஆடி உருவ சோமவாரத்தன்று திருவடிசேர்ந்தனர். இம்மதி கூட பத்தாங்கிரியையும், சிவலிங்கப் பிரதிட்டையும் செய்யப்பெற்ற என திரு. நடேச உடையார் தெரிவிக்கிறார்.

திருச்செங்கோடு:— ஸ்ரீ சுகந்தகுந்தளாம்பிகைக்கு ஆடிப்பூர மகோற் சவம் பத்திலிமரிசையுடன் கொண்டாடப்பெற்றது. ஆடி கடுவ சுவாதி நான் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு திருமஞ்சன திருவாராதனைகளுடன் குருபூசையும், ஆதிசைவ பிராமண சந்தர்ப்பினையும், மாகேசுவரபூசையும் புராணபடனமும், வெள்ளி மண்டபத்தில் திருவுலாவும் சிறப்பாகச் செய்யப்பெற்றன என்று திரு. மு. சு. தெ. ராஜாமணி சிவம் தெரிவிக்கிறார்.

அனந்தபுரம்:— ஆரணி, சைதாப்பேட்டைச் சேரி என்கிற இவ் லூரில் மகாபாரத மகோற்சவம், திரௌபதாம்பிகை யாலயத்தில், ஆடி ககூட தொடங்கி ஆவணி யுட வரை நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொருநா ளும் மாலை 2 மணிமுதல் 6 மணிவரை முத்தமிழ் ரத்னாகரம் ம. தி. பாறு சலியவர்களின் மாணவர்களுள் ஒருவராகிய புரிசை திரு. சு. முருகேச முதலியார் அவர்களால், மகாபாரத பிரசங்கமும், கடைசி எட்டு நாட்கள் இர வில் தக்க நடிகர்களால் நாடகமும், கடைசிரான் தழல் விளையாடலும் அன்பர்கள் கண்டும் கேட்டும் களிப்புறலாம்.

திருக்காவிரம்:— இது, திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரத் திருப்புகைத்தாலும், திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருத்தாண்டகங்களாலும் சிறப்புக் கூறப்பெற்று, திருவாரூரிலிருந்து கும்பகோணம் ரோட்டில் 5 மைல் தூரத்தில் உள்ள திருத்தலமாகும். இத்திருத்தல சிவாலயம் பேட்டியவல் நிறைமங்கலம் ஐயீந்தார் தேவகோட்டை திருவாளர் ராம. அரு. அரு. ராம. அருணாசலம் செட்டியாரவர்களால் புதுக்கித் திருப்பணி செய் யப்பெற்று, ஸ்ரீ பிரத்தியக்ஷ மின்னம்பிகா சமேத ஸ்ரீ கரவீரநாத சுவாமிக் கும், மூத்தபிள்ளையார் முருகவேளாகிய மூர்த்திகட்கும், இம்மதி யுட உத்தராதநான் உதயாதி யெனு க்குமேல் மகவ நாழிகையளவில் தலைகன் நன்முகூர்த்தத்தில் அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிடேகமும், அன்றிரவு ஐம் பெருங்கடவுள் திருவுலாவும் திருவருட்டுணை கொண்டு நடத்தப்பெறுவ தால், சிவநேசச் செல்வர்கள் தெரிசித்து இன்புறுவார்களாக!

கோர்ட்டுபீல்:— புதிதா யுயர்த்தப்பட்ட கட்டணத்தைக் குறைத்து பழய நிலைமையில் அமைக்க வேண்டுமென 4—8—1933 ல் சிவகங்கை வக்கீல் சங்கத்தார் ஒருதீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கின்றனர். மற்ற எல் லாச் சங்கங்களும் இக்கிளர்ச்சியைச் செய்து முறையிட்டால், காலநிலையறி ந்து கவர்மெண்டார் இணக்கம் காட்டலாம்.

கேதாரேசுர வீரதம்:— இதை உமாதேவியார் இருபத்தோராயிர வருடம் நோற்று பரமன் உடலிற் பங்கு பெற்றனன் என உபதேசகான் டம், திருச்செங்கோட்டுப் புராணம் இவைகளிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. கேதாரேசுரமென்னும் திருத்தலத்தில் நோற்கப்பெற்றமையால், இவ்விரதத் திற்கு இப்பெய ரெய்தியது. இவ் வீரத மகிமாதிசயங்களும் பலனும் சிந்தியாகமத்திலும், வீரதநோற்கும் முறையும் உத்தியாபனவிதியும், சூட் சுமாகமத்திலும் கூறப்பெற்றுள்ளன. வீரதகாலம், புரட்டாதி மாதக் கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்ததியாம். சுக்கிலபக்ஷ அஷ்டமியிலிருந்து இருபத் தொரு நாட்களாகவும், கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமையிலிருந்து பதினான்கு நாட்களாகவும், அஷ்டமியிலிருந்து ஏழு நாட்களாகவும் கொள்வதுண்டு. இயலாதார் அன்றைய ஒருநாளாவது வீரத மிருக்கவேண்டும். இதன் விதிக்கிரமங்களைத் திருச்செங்கோடு சிவஸ்ரீ சதாசிவக் குருக்கள் விரிவாக எழுதியுள்ளார்கள். விரிவஞ்சி மற்றும் வெளியிடப்பெறவில்லை. ஆயினும், வீரதிகள் ஆகம புராணங்களின்மூலம் கண்டு தெளிவார்களாக.

திருக்கருவையம்பதி:— இஃது, ஒப்பனையம்மையாரசமேத பால்வண் ணாதார் திருக்கோயில்கொண்டிறையும் திருத்தலமாகும். இதில், எழுந் தருளியிருக்கும் ஆணந்தத் தாண்டவ மூர்த்தத்தைப்பற்றிய பிரதாபங்கள் மிக்க மகிமையுடையவாகும். மேலும், இத் தல விசேடங்களெல்லாம் திருக்கருவைப் பிரபந்தத் திரட்டில் கண்டு தெளியற்பாலது.

மதுரை:— வர்ணசிரமதர்ம சுயராஜ்ய சங்கத்தின் பொதுக்கூட்டம் இம்மதி சவ காலமுதல் நடைபெற்றது. வர்ணசிரம தர்மம் வளர்ந் தோங்குதற்குரிய முறைகளைப்பற்றிப் பேசித் தீர்மானங்கள் செய்யப் பெற்றன.

186930

காரைக்குடி:—ச. நா. ச. ச. விலாசத்துடன் நடந்துவந்த உண்டியல் கடையை நிறுத்தி, ஆவணி கவு முதல் 'இண்டோ கமர்ஷியல்பாங்க்' ஆரம்பித்து நடத்துவதாக, ஷை பாங்கர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

குமரன்:—பத்தாவது ஆண்டுவிழா, ஆடி உகை ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4—30 மணிக்கு கனம் செட்டிநாட்டு ராஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஆடிமாதந்தத்தில் அட்டமி கார்த்திகையுடன் கூடிய ஞாயிற்றுக்கிழமை இராகுநாலத் தொடக்கத்தில் விழாத்தொடங்கியது, ஆசிரியருக்குச் சாஸ்திரங்களில் அவநம்பிக்கையைக் குறிக்கிறது.

ஆவிளிப்பீட்டி:—விவேகானந்தர் கல்விக் கழகத்தின் ஏழாம் ஆண்டு இரண்டாம் மாதக்கூட்டம் சென்ற 30—7—33 மாலை வீரகேசரி அறிபர் திரு. பெ. பெரி. சுப்பிரமணியன் செட்டியா ரவர்கள் தலைமையில் இனிது நடைபெற்றது. ஆசிரியர் திரு. வ. மு. இரத்தினேசுவரைய கழகத்தின் சார்பாக சென்குப்தாவின் பிரிவுக்குப் பரிவு காட்டல், 'குமரவ' பதினோராம் பருவமெய்திச் சிறப்புடன் தன் பணியாற்றி நிலவ வாழ்த்து கூறல் என்னும் இரு தீர்மானங்கள் கொண்டுவர, தலைவராலும் கழகத்தில ராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பெற்றன. கல்வியி னுயர்வு, சற்புத்திரரே ஆரணம், கரிகாற்சோழன், அன்புவாழ்க்கை, தேசமுன்னேற்றம், ஜான்சன் அன்பிற்கு அன்பே உவமை, நளாயனி, காற்றும் சூரியனும், வாதாட லாகரது, பாண்டித்துரைத்தேவர், தருமஞ் செய்யவேண்டும் என்பனபற்றி இனிது தொகைவகை விரியிற் பிரசங்கமாக மாணவர்களால் பேசப் பெற்றன.

பரிமணவீது:—சண்முகநாதசுவாமி கோவிலில் ஆடி உகை கார்த்திகை விசேடாதித்யம் ஸ்ரீ பரமகுரு சுவாமி மடாலயத்தின் சன்மார்க்க சங்கமும், ககை பூரத் திருநாளில் அபிடேக ஆராதனை குருபூஜாதித்யம் பிறவும் ஷை கோவில் சபை உரிமையாளர் திரு. மு. முத்துப்பிள்ளை யவர்களால் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

திரிசிரபுரம்:—சைவசித்தாந்த சபையின் 48-ம் ஆண்டு நிறைவுத்திருவிழா ஆடி யச, யெ-ம் நாட்களில் தமிழ்ப்பேராசிரியர் திருவாளர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் தலைமையில், மலைக்கோயில் தூற்றுக்கால் மண்டபத்தில், பல புலவர்பெருமக்களின் ஆரிய விரிவுரைகளுடன் நிறைவேறியதெனத் தெரிகிறது.

திருவியலூர்:—திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்பெற்ற இத் திருத்தல சிவாலயத்தைப் புதுக்கித் திருப்பணிசெய்து, மகாரும்பாபிடேகம் நடத்திய தேவகோட்டை திருவாளர் அ. ராம. அ. லெ. அ. அருணாசலம் செட்டியா ரவர்களால் ஆடி கவு மண்டலாபிஷேகமும் சிறப்பாகச் செய்யப்பெற்றது.

திருநாவலூர்:—சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருநாள் ஆடி உகை சுவாதியன்று கொண்டாடப்பட்டது.

உள்ளூர்:—ஆடி உகையில் ஒரு நல்ல மலையு பெய்தது. குமார விநாயகர் திருக்கோயிலில் இம்மதி கூட விநாயக மகாசுதர்த்தி நாளில் விசேட அபிடேக ஆராதனைகளும், ககை சதுர்த்தசி நடராஜரபிடேகமும் நடைபெறும். நகரக் சிவாலயத்தில் ஆவணி கவு விநாயக மகாசுதர்த்தி யபிடேக ஆராதனைகளும், திருவுலாவும், உபயக்காரராகிய திருவாளர் பெ. அ. குடும்பத்தினரால் செய்யப்பெறும். திருவாசக பாடகசாலையில் ஸ்ரீ சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு கடுவ குருபூசை நடைபெற்றது. இம் மதி கவு, சஅவகையில் மணிவாசகசங்கம் கூடப்பெறும். உகை பரணி நான் திருவாசக பாடகசாலையின் ஆதி குருமூர்த்தியாகிய கோவிந்த சுவாமிகளின் உகைவது குருபூசை நடைபெறும்.

ஆத்திராபுரம்:—மின்சார விளக்குத் திறப்புவிழா, இம்மதி கவு மாலை நடைபெற்றது. பள்ளத்தூர் மகா-ரா-ஸ்ரீ ராப்பகதூர் உ. அ. பெரி. மு. அருணாசலம் செட்டியாரவர்கள் நிறுத்துவைத்தார்கள். கனம் ராஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியா ரவர்களும் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். அவ் விருவரையும் பாராட்டி தனவணிக நகரத்தார்களால் அவர்கட்கு வந்தனோப சாரப் பத்திரங்கள் வாசித்து வழங்கப்பெற்றன. கண்டிராக்கட்டால் ஒரு சிறுமண்டி விருந்து நடத்தப்பெற்றது.

கோட்டையூர்:—ராப்பகதூர் கவி. அன. ராம. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்களுக்கு 1—8—1933ல், சென்னை அட்வகேட் மகா-ரா-ஸ்ரீ S. வேங்கடேசையங்காரால் நியூ கோமன விலாசில் ஒரு பாராட்டு விருந்து செய்யப்பெற்றது. 1—10—1933 ல் திருவண்ணாமலையில் மகாசனங்களின் சார்பாக ஒருபாராட்டுப் பத்திரம் வாசித்து வழங்கப்பெற்றது. அதில் அவர்கள் குடும்பத்தினர் திருவண்ணாமலையிற் செய்துள்ள சிவதருமங்கள் சிறப்பாக விளக்கப்பெற்றுள்ளன. பிரபல கனதனவான்கள் விஜயமாயி ருந்தனர்.

ஷையாரின் இளையசகோதரர் அனகப்ப செட்டியார் எம். ஏ. பாரட் லா அவர்கட்கு, 2—8—1933 கலை 11—45 க்கு கவர்மெண்ட் ஹெனஸ் பாங்க் வெயிட்டிங் ஹாலில் சென்னை கவர்னர் அவர்கள் சமூக மளித்து அரை மணி நேரம் செட்டியார்களின் தொழில்முறைகளையும் பிறவற்றையும் பேசி, செட்டியாரவர்களின் மதி துட்பத்தையும் பெருந்தகைமை யையும் பாராட்டினர்.

தனவணிக நகரத்தார்களின் ஆதரவு:—சென்னையில் கான மந்திரத் தில் 4—8—1933ல் சென்னை மேயர் குமாரராஜா கனம் எம். எ. முத் தைய செட்டியார் தலைமை வகித்து, சங்கீத ஆசிரியர்களுக்கும், புரந்தர தாஸ் சங்கீதப் போட்டியில் வெற்றிபெற்ற மாணவர்களுக்கும் பரிசுகளும் பட்டங்களும் வழங்கியகாலே, ஸ்ரீமான் எஸ். சத்தியமூர்த்தி, புராதனக்கோ யில்களின் ஜீரணோத்தரணத்திற்கும் சங்கீத கலைஞானங்கள் நிலைபெறுத ற்கும், செட்டிநாட்டு ராஜா அவர்களின் ஆதரவையும், பொதுவாகவே தனவணிக நகரத்தார்களின் ஆதரவையும் புகழ்ந்து பேசினார்.

சிவ நேசன் .

இப் பத்திரிகை ஒவ்வொரு தமிழ்மாத முதற்றிங்கட்கிழமைதோறும் மேன்மைமிக்க புலவர் பெருமக்களாலும் உண்மைப் பெரியோர்களாலும் வரையப்பெறும் சமயவுண்மை தமிழின் இனிமை சாதியவொழுக்கங்களின் நன்மை யாதிய சுட்டுரை பலவும் உலக நிகழ்ச்சிகளும் தன்னுட்கொண்டு வரும.

ஆண்டுத்தொகை விவரம்.

உள்நாட்டிற்கு ரூ	2 4 0	அதற்கு மூலதனம் ரூ	30 0 0
அயல்நாட்டிற்கு ரூ	3 0 0	அதற்கு மூலதனம் ரூ	40 0 0
தனிப்பிரதி அணா	0 3 0		

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் பக்கம் 1-க்கு ரூ	4 0 0
நீதிமன்ற விளம்பரம் பக்கம் 1-க்கு ரூ	8 0 0

நிருப நேயர்கட்கு அறிவிப்பு.

க. நமது சிவநேசனுக்கு நிருபம் வரைவோர் நமது பத்திரிகையே ராயிருத்தல்வேண்டும். உ. வரையும் விஷயங்கள், சமயநிந்தனை, சாத்திர நிந்தனை, தெய்வநிந்தனை, ராஜநிந்தனை ஆகிய நிந்தனைகளில்லாமலும், எவரையும் குறிப்பிட்டுத் தாக்காமலும், பொதுவாகவும் நன்மை பயப்பன வாகவு யிருத்தல் வேண்டும். ஈ. பிழையின்றி நல்ல மையினால் நல்ல காகி தத்தில் ஒரே பக்கத்தில் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எழுதல்வேண்டும். ச. வருங் கடிதங்கள் கட்டுரைகளைப் பொருத்தமாகத் திருத்திப் பிரசுரிக்கவும், பொருத்தமில்லாதவைகளைப் பிரசுரியாதுவிடவும் கூடும். டி. பிரசுரிக்கப்படாத கடிதங்கள் கட்டுரைகள் திருப்பி யனுப்பப் படமாட்டா. ஈ. கடிதக்காரர்களின் அபிப்பிராயங்கட்குக் கடிதக்காரர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

சிவநேசன் அச்சுக்கூடம்

இவ் அச்சுக்கூடத்தில் நன்முகூர்த்தப் பத்திரிகை முதலிய எல்லா வித அச்சவேலைகளும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நயமாக அவரவர் மனநிந் குகந்தவண்ணம் குறித்த காலத்தில் அச்சியற்றித் தருகின்றோம். தனது கட்டுக் காகிதங்கள் அனைத்தும் எங்களிடத்து உள்ளன.

அமைச்சர்